

Jaargang 30 no. 4 2013*"DE STADSOMROEPER."* nr. 120

Stadsblad dat 4 keer per jaar verschijnt

Oplage: 600 exemplaren

Redactie:

Hanny Bergsma - voorzitter /secretaris

Corrie Leffertstra - penningmeester

Rudie Schotanus - contact freelancers

Astrid Hoving

Redactieadres:

Hanny Bergsma, Dubbelstraat 129,

8556 XE Sloten, tel. 0514 - 531775

e-mail adres: info@destadsomroeper.nl**Opmaak:** Corrie Leffertstra**Eindredactie:** Hanny Bergsma**Vaste medewerkers aan dit nummer:**

Hilde de Haan, Rudie Leegstra, Klaartje

Lubach

Vragen over abonnementsgelden:

Gert Jan Bennema, tel. 06-81545577

administratie@destadsomroeper.nl

Bankrekening nr.: 3052.54.154**Abonnementskosten per jaar:**

Een abonnement op alleen

"De Stadsomroeper" bedraagt € 5,00

Een abonnement op De Stadsomroeper

in combinatie met het lidmaatschap

van Plaatselijk Belang bedraagt € 10,00

Een postabonnement op "De Stads-

omroeper" kost € 8,00

Losse nummers: € 2,00**Bezorging:** Sjouwe Leffertstra, Sloten**Drukwerk:** Rein Flapper, Sodel**Een financiële bijdrage wordt
ontvangen van de Rabobank****Uiterste inleveringdatum kopij:****1 maart 2014****Website: www.destadsomroeper.nl****INHOUDSOPGAVE:**

Van de redactie	2
Hanny 25 jaar SO	3
Hjir en Hjoed	4
IM 2013	5
Baby foto 's 2013	6
De jeugdfoto	8
Yn petear mei Bertus Dijkstra	9
Wille yn 't Bolwurk	19
Een frisse wind door de Mallemok	21
Dagwinkel	22
Wijn proeverij en modeshow	24
Intocht Sinterklaas	25
SULT 'Helden fan eartiids'	26
Opbrengst collectes	27
Begrafenis en crematie vereniging	27
Brugpassages 2013	28
Camping 'De Jerden', jaarverslag	29
Zwem/surf 'De Baaier', jaarverslag	31
Vakantie oppas huis en dier	32
Muziekvereniging 'Stêd Sleat'	33
Kerkrondeleiding seizoen 2013	34
Museum elf steden	35
Verkiezing sportman/vrouw G/S	38
Plaatselijk Belang wensen	38
IJWC Sloten	39
Tennisvereniging	39
Judoka Jan Ruurd Leegstra	40
Klik!	40
Stichting onbepert	41
Kerst Inn t.b.v. Serious request	45
VVV, OVS en Plaatselijk belang	46
Stoarm yn Sleat	48
Duiven hobby	50
Bedankt	54
Door het sleutelgat gehoord	55
Hoe stemde Sloten?	59
Terug op het Buitenland	60
Burendag 2013	62
Sleattemer froulju stemmen	63
Reacties lezers op P.Bijvoets	63
Bezoekerscentrum en VVV	69
Gemeente De Friese Meren	71
Servicepagina's	72

VAN DE REDACTIE

Reuze blij zijn we dat we u een super dik nummer van 'De Stadsomroeper' kunnen aanbieden. Dat dit niet vanzelfsprekend is hebben we ondervonden bij de realisatie van de voorlaatste nummers. Daar waren wij qua inhoud niet bijster tevreden over en ook vanuit de gemeenschap kregen we hier kritische opmerkingen over. Dus vonden we het tijd worden om de freelancers bij elkaar te roepen voor een overleg. Nadat we hier en daar een 'voet tussen de deur' of een 'met het mes op de keel' gevoel hebben achter gelaten is het ons gelukt om bijna alle freelancers bij ons aan tafel te krijgen. Hoe fijn is dat! Het werd een vruchtbare avond waarin we met elkaar tot goede en gerichte afspraken zijn gekomen. Ook werden er leuke ideeën op tafel gelegd en werd de wens uitgesproken om minstens één keer per jaar bij elkaar te komen om van gedachten te wisselen. We moeten op een goede manier met elkaar communiceren; contact houden met elkaar en reageren op elkaars mail is hierbij heel belangrijk.

En zie hier het resultaat van onze inspanning. Dank aan iedereen voor het alert reageren en insturen van kopij. Leuke foto's en heel veel 'leesvoer'. Bij het artikel YPM Bertus Dijkstra hadden we helaas geen plaats meer voor een mooie foto van het brandweerkorps van Sloten uit de jaren 70. Die houdt u nog van ons te goed. Ook was er geen plek meer voor een artikel van de afdeling IVN Súdwesthoeke over hun activiteiten in 2014 t.g.v. het 25 jarig jubileum. Bent u geïnteresseerd dan verwijzen wij u naar aankondigingen in de Balkstercourant of de website":

www.ivn.nl/afdeling/súdwesthoeke.nl.

Het doel van 'De Stadsomroeper' is om een klankbord te zijn voor verenigingen, commissies enz. Zij kunnen aankondigingen, oproepjes en verslagen plaatsen maar ook voor de Sleattemers en oud Sleattemers die hun bedankjes, verhalen, oproepen, foto's, enz. enz. kunnen insturen. Een Stadsomroeper voor en door (oud) Slotenaren.

Mocht u op- of aanmerkingen hebben over ons stadsblad dan horen wij dat graag.

Tot slot wenst de redactie u heel veel leesplezier toe en

hele fijne feestdagen en een gezond 2014

C.L

HANNY 25 JAAR BIJ DE STADSOMROEPER

Jubilaris Hanny Bergsma foto: Auke Bergsma

De redactie heeft tijdens de bijeenkomst van de SO en freelancers (zie vorig artikel) gebruik gemaakt om redactielid Hanny Bergsma in het zonnetje te zetten. Hanny maakt namelijk dit seizoen al 25 jaar deel uit van de redactie!

Hanny is de 'speurneus' van de SO, ze is alert op het wel en wee in de stad. Vaak wijst ze de redactieleden op bepaalde gebeurtenissen die onder de aandacht gebracht moeten worden in de SO.

Jaren heeft zij samen met Corrie Leffertstra de opmaak van de SO gedaan totdat de digitalisering het won van de handmatige opmaak. Handmatige opmaak betekende teksten uitknippen die vaak door Germ Stegenga en Jaap Lubach werden gemaakt. Hier moesten plaatjes bij gezocht worden. Foto's dienden worden ingepakt, genummerd en afgemeten. Al met al een tijdrovend klusje. Als alles klaar was, werd het hele pakket bij de drukkerij afgeleverd. Was het drukwerk klaar dan moest er nog geniet en gevouwen worden. Dat gebeurde met een enthousiaste groep 'nieters' die door Hanny werd opgetrommeld.

Dit waren altijd gezellige avondjes die we soms nog wel een missen. Tegenwoordig wordt de SO met een druk op de knop naar de drukker gestuurd die hem een paar dagen later kant-en-klaar bij ons aflevert.

Hanny haar taak binnen de huidige SO is het nakijken en corrigeren van de ingezonden stukken, de eindredactie, het stickeren en versturen van de SO voor de lezers om útens.

Corrie overhandigt Hanny uit name van de redactie een kadobon en een bloemetje, zij bedankt haar hartelijk voor de inzet en bijdrage en spreekt de wens uit dat zij nog vele nog jaren met veel plezier en in goede gezondheid mee mag draaien in de redactie van 'De Stadsomroeper'

C.L

HJIR EN HJOED

Berne om utens:

8 july, Siep Oliver, jonkje fan Henrique en Anna de Vetten-Hoekstra, Skarsterbrêge

Sa lang troud:

13 desimber, 40 jier: Tjibbe en Pim Hoekstra, Voorstreek 115
20 desimber, 40 jier: Dicky en Arendtje Alting- van Dijk, Menno van Coehoornstrjitte 42,
30 desimber 50 jier: Jelle en Margje Bosma-Deinum, Ruurd Altastrjitte 8

Troud om utens:

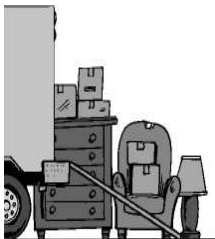
12 oktober yn Switserlân, Iebe van der Sluis en Esther Trachsel

Ferstoan om utens:

29 septimber, Marieke de Vreeze, Raalte, 76 jier

Ferhuze yn 'e stêd:

Antje Martine Swart nei Burg. G.Haitsma Mulierstraat 2g

Nij ynkommen:

Richard Draaijer, Burg. G.Haitsma Mulierstraat 2g
Wander Veenstra, Lindengracht 14
Ruben Alberda, Wijckelerweg 168a
Pascal de Vries Wijckelerweg 186

Ofreizge:

Pieter, Welmoed en Simon van der Heiden-
Tempelman nei Drylst
Marjan de Boer nei Nijemardum

Hawwe jo ynformaasje dy 't absolút net yn dizze rubryk ûntbrekke mei, jou dy dan efkes troch oan 'e redaksje. Allinnich op dizze wize slagje wy deryn om de lêzers goed te ynformearjen oer alle mutaasjes. Bern dy 't om utens berne wurde, sille allinnich yn dizze rubryk pleatst wurde as dat efkes troch de âlders of pakes en beppes trochjûn wurdt of troch bygelyks in bertekaartsje te stjoeren.

IN MEMORIAM 2013

Het afgelopen jaar waren er binnen en buiten onze stadsgrenzen mensen die met pijn en verdriet afscheid moesten nemen van hun dierbare geliefden. Sleattemers en oud-Sleattemers die een bijzonder plaats innamen in onze kleine gemeenschap. Wij willen hen hierbij nogmaals bij name herdenken.

Overleden 'yn 'e stêd':

11 februari,	Theunis van der Sluis, 69 jaar
21 februari,	Pieter Poortema, 85 jaar
02 maart,	Hinke de Winter-Kloosterman, 78 jaar
09 april,	Hilly Mous, 59 jaar

Overleden 'om utens':

08 januari,	Adrianus Hubertus van Dijk, Zeist, 85 jaar
14 januari,	Nicolaas Cornelis (Klaas) Galama, Balk, 93 jaar
10 februari,	Johannes Melchers, Krommenie, 83 jaar
20 februari,	Hielkje Eerhardt-Smit, Lemmer, 94 jaar
03 maart,	Helena Susanna Langes-Visser, Lemmer, 68 jaar
13 maart,	Boudewijn Leffertstra, Utrecht, 37 jaar
12 april,	Tjitte Zandstra, Monnickendam, 75 jaar
28 mei,	Dirk Plug, Beetsterzwaag, 66 jaar
29 september,	Marieke de Vreeze, Raalte, 76 jaar

GEBOREN IN SLOTEN

Naast de verdrietige verliezen die te betreuren waren, werd er ook weer nieuw leven geschonken. Het afgelopen jaar zijn er in Sloten zeven kinderen geboren! Op de volgende pagina's zijn de 'nije lytse Sleattemers' in volle glorie te bewonderen. Alle ouders nogmaals van harte gefeliciteerd met de gezinsuitbreiding.

16 december '12, Fonger Aan, jonkje fan Christiaan en Katharina Pander-Munniksma
03 januari, Femke, famke fan Tie en Catharina de Jong-Stoffelsma
04 februari, Nynke Grietje, famke fan Gerard en Marjan Visser-Broekhuis
19 maart, Simon, jonkje fan Pieter van der Heiden en Welmoed Tempelman
17 juni, Lenthe, famke fan Frans Verweij en Tanja Kombrink
23 juni, Lucas, jonkje fan Wolfgang en Suphannika Meyer
03 september, Vinn, jonkje fan Jeroen de Vreeze en Gerbrich Postma

Boven: Lenthe Verweij

Links: Lucas Meyer

Beneden: Femke de Jong

Boven: Florian Pander

Rechts: Nynke Visser

Beneden: Vinn de Vreeze

DE JEUGDFOTO

Zoals beloofd deze keer het yn petear mei Bertus Dijkstra van de Arjen Rypkemawei

Nog even over de oplossing. Restaureren en opnieuw laten draaien, is van hobby zijn werk geworden duidde uiteraard op zijn werk met o.a. molens en boten. En zoon Willem (eerste voornaam onze nieuwe Koning) zet dat voort. Hij is weer druk aan de slag geweest met de molen van Montefiore in Israël (wereldwijd) zoals u in de vorige editie kon lezen.

Uiteraard rekenen we weer op vele goede inzendingen bij de volgende jeugdfoto waarvan de cryptische omschrijving luidt als volgt:

***Hoewel de foto
anders doet
vermoeden,
heeft haar
meisjesnaam niets te
maken met water
waarop zij zo dol is.
Maar met iemand die
het land bewerkt.***

***Door haar huwelijk
kreeg zij een
achternaam mee
van ruimere,
doorgaans rustigere vlaktes
waarop vaak schapen te vinden zijn.***

***Haar jeugd bracht ze door aan een straatje aan het water.
Deze straatnaam had ook te maken met land.***

Als u denkt te weten wie dit meisje op de foto is, kunt u de oplossing sturen naar info@destadsomroeper.nl of naar Redactie Stadsomroeper, Dubbelstraat 129, 8556 XE Sloten.

YN PETEAR MEI BERTUS DIJKSTRA

'Het was niet eenvoudig om een afspraak te krijgen. De boot, het werk, het vrijwilligerswerk vraagt zijn aandacht en bepaalt zijn agenda. In Sloten zien wij hem niet zoveel meer. Bertus heeft ons huis aan It Far gebouwd en in het verleden gingen wij wel eens mee varen op hater schouw. Al jaren is hij werkzaam in de aannemerij en later is hij zich gaan specialiseren in molenbouw en opslag van boten in zijn loods.'

Een betrokken en bewogen Sleattemer aan het woord. 'Uit wat voor een gezin kom je?'

Bertus: "Mijn vader was Willem Marten Dijkstra. Mijn moeder was Elisabeth Catherina Schafrad. Mijn moeder kwam uit Leeuwarden en mijn vader uit Appelscha. Mijn vader is hier terecht gekomen doordat de Kazerne in Sloten werd afgebroken. Hij heeft aan diverse bouwprojecten meegewerkt en daardoor in Sloten gebleven. Het beviel hem wel goed in Sloten. Sinds 1948 heeft hij zich definitief gevestigd. Hij had al zeven kinderen – waaronder Anne Dijkstra, mijn half broer. Anne en ik scheelden 18 jaar. Met

mijn moeder heeft hij nog twee meisjes gekregen Willy en Carolien en twee jongens: Marten en ik. Van ons gezin ben ik de oudste. Mijn beide ouders zijn jong overleden. Mijn moeder is 63 jaar geworden en mijn vader 64. Mijn eerste herinnering is dat wij vroeger in een ark woonden tegenover Henk Pander in de Gref (de gracht rondom Sloten, red.). Mijn vader wilde graag mobiel zijn en dat kon in deze woonboot.

In mijn jeugd was ik altijd met techniek in de weer." Vol trots beginnen zijn ogen te stralen "Dat zie ik nu in mijn kleinzoon ook weer terug. Ik mocht graag op het water zijn en als jongen ben ik veel met Gurbe Poepjes (visser, red.) op pad geweest. Vissen en met visserslui optrekken mocht ik heel graag doen. Ik heb nog foto's van mijn vijfde

jaar waar ik op sta met grote vissen. Veel was ik bij het water, dat heeft altijd mijn belangstelling gehad. Ik knutselde veel met mijn vader aan boten en oude motoren. Van dat virus heb ik nog steeds last.

Een beschermde jeugd heb ik gehad. Ik zat op het openbaar onderwijs bij meester Kuperus. De school stond op de plek waar nu de Schoolstraat is. Lekker dicht bij huis. Later ging ik naar de Technische school in Lemmer. Ik weet nog dat wij thuis vrij vroeg, als een van de eersten hier in Sloten, een TV kochten. Op woensdagmiddag zat er dan bij ons thuis een grote groep kinderen naar de TV te kijken. Mijn moeder was een heel open vrouw en van haar mocht iedereen bij ons TV kijken en meegenieten van kinderprogramma's. Wij woonden toen in de Dubbelstraat 193. (nu fam. Joop de Vries, red.) Op mijn vijfde jaar werd de woonboot ingeruild voor een woonhuis. Mijn ouders hebben op meerdere plekken gewoond in de stad. Mijn vader knapte een woning dan op, of sloopte de woning en bouwde dan weer opnieuw. Wij speelden veel op de scheepshelling (aan het Bolwerk waar Renee Kuijl nu woont) Die is jammer genoeg afgebroken. Elke plaats had vroeger zijn eigen scheepshelling."

Hoe was de sfeer thuis?

Bertus: "Tja, overal is wel eens wat natuurlijk. Mijn vader was nogal een weerbarstig man. Er ging wel eens een juspan door de keuken heen hoor" zegt Bertus smakelijk lachend.

"Toch heb ik heb een heerlijke jeugd gehad. Ik was veel met mijn oude heer op pad en kwam met hem op de motor overal en dat vond ik prachtig. Wij hadden thuis ook al snel een auto en trokken veel het land in. Mijn moeder had zusters in Den Haag en in Amersfoort wonen. Wij gingen een paar keer per jaar een hele dag op familie bezoek. Nu rijd je daar in een uurtje naar toe maar in die tijd trok je daar een dag voor uit. Dan kwam je ook door Staphorst heen en als je pech had stond je daar geruime tijd vast. Vooral als de inwoners de kerk uit kwamen dan kwam je er niet langs.

's Morgens rond 7 uur en ging je op pad en kwam dan later om 11.00 uur in Amersfoort aan. Dan vertrok je weer om 3 uur 's middags en kwam je vervolgens 's avonds laat weer in Sloten aan.

Mijn vader jaagde veel en daar mocht ik ook graag bij zijn. Hij was nogal rechtlijnig. Bijvoorbeeld op zondag ging hij wel eens de auto wassen. Daar kreeg hij dan wel eens opmerkingen over van voorbijgangers. Dan zei hij doodleuk: "Je mag mijn auto ook wel wassen, als je er last van

hebt dat ik het doe, doe het dan gerust zelf. Hier is de spons en ga vooral je gang." "Hij was in dat opzicht opstandig en liet zich niet iets aanpraten. Dat werd niet door iedereen gewaardeerd. Wij hoorden thuis niet bij een bepaalde 'kleur' en dat merkte je dan wel eens. Dan was je bij bepaalde mensen niet echt welkom. Wij maakten daar thuis geen probleem van. Iedereen was bij ons welkom. In ieder geval heb ik er van geleerd om gewoon je eigen gang te gaan en je niet al teveel aan te trekken wat anderen denken of vooral vinden. Dat onafhankelijke denken is er bij ons thuis met de paplepel ingegoten. Als een ander ergens last van heeft dan mag hij dat zeggen maar ik zal daar niet anders om worden. Wel houd ik rekening met anderen en zal zeer beslist niemand anders willen kwetsen. Maar ik ga mijn gedrag niet veranderen om ergens bij te horen.

Wij waren vroeger niet afhankelijk van het werk in Sloten. In het begin had mijn vader een metselbedrijf en was voor werk in heel Noord Nederland actief. Dus wij waren voor het werk altijd weg en dat maakte wel dat je die onafhankelijke houding kon volhouden. Mijn moeder was een heel zelfstandige vrouw. Ze heeft – buiten het voetbal om – geprobeerd om een gymnastiekvereniging op te zetten. Bij ons in de garage werden de eerste gymnastieklessen gegeven. Destijds bloedde dat dood. Te vroeg aan begonnen denk ik. Ze werkte ook buitenshuis, vooral toen mijn vader ziek werd. Hij kreeg de ziekte van Parkinson en toen is mijn moeder gaan werken. Hij was 57 jaar toen hij deze ziekte kreeg en ging destijds hard achteruit. Hij was toen niet verzekerd. Mijn moeder zag toen al heel snel in dat zij voor het gezinsinkomen moest gaan zorgen. Tja, bijstand wilde ze niet, dus ging zij buitenhuis werken. Zij was een vrouw die niet bang was om de handen uit de mouwen te steken. Heel moedig ook want in die tijd was echtscheiding, - Bertus' moeder is van haar eerste man gescheiden - een hele grote stap en dan ook nog een tweede gezin beginnen. Iemand die in een slachtofferrol kruipt, doet dat niet en zeker in die tijd niet. Je moest dan ook breken met de Rooms Katholieke kerk en dat waren toch grote stappen. Eerlijkheid ten opzichte van jezelf vonden mijn ouders erg belangrijk. Je moest bij mijn ouders niet met smoesjes aan komen. Daar hadden ze een hekel aan.

Overigens dat driftige heb ik ook wel wat van mijn vader. Op de LTS was er een knaap die had het steeds op mij voorzien. Ik hoefde mijn gezicht maar te laten zien en dan had hij mij al in het nekveld. Schelden en raar doen. Afschuwelijk. Toen heb ik twee keer boven op hem gezeten en hebben ze mij van hem af moeten halen. Ik kreeg een waas voor de ogen en als ze mij niet hadden vast gehouden had ik hem hartstikke dood geslagen. Zo boos was ik. Hoe ik dat heb, weet ik niet, maar dan komt alles in een keer eruit! Hij duwde mij in de sloot en ik heb het

water amper geraakt. Dan ben ik wel een driftkikker die zijn grenzen niet kent. Daardoor heb ik geleerd om eerst maar eens de kat uit de boom te kijken. Maar als ik iets onrechtvaardigs bemerk, ben ik er als de kippen bij.

Wij hadden het thuis altijd druk. Het was eten en snel weer met andere zaken aan de slag. Wij spraken ook niet tijdens het eten. Ook trok ik niet zoveel met mijn zussen op. Die waren veel meer met muziek en schaatsen bezig. Iedereen ging zo zijn eigen gangetje. Mijn vader mocht graag schutjassen met Siebe Leentjes, Durk z'n vader.

Vrienden?

Bertus: "Ik speelde veel met Durk Jaarsma, Foeke Oenema, Berend Coldeweijer. Later meer met Fetze Schotanus. Het waren allemaal jongens die later ook naar de LTS gingen. Wij speelden thuis veel Stratego weet ik nog wel.

Bertus gaat rechtop zitten: " *Ivanhoe*". Natuurlijk, vechten in de bosjes. De openbare en christelijke school tegen elkaar. Het spelletje ging er soms heel heftig aan toe. Wij sloegen elkaar wel flink op de harses. Foeke Oenema en Sippie Reekers. Foeke heeft zijn kin helemaal open gehad. Sippie kon er ook wat van. Die kon ook samen met Foeke goed vechten. Wij zaten op de openbare school en speelden tegen Gurbe Deinum en die jongens van Alting – stevige jongens – konden ook goed vechten. Wij speelden in de 'boskjes' buiten de stad, bouwden er hutten. Er zat daar ook een ploegje Wijckelers en daar vocht je dan ook weer tegen, die hadden ook een stukje 'land' te verdedigen. Dit was vooral op de lagere school dat je tegen elkaar vocht. Later veranderde dat wel en trok je meer met elkaar op, maar dan werd je al wat ouder.

Hoe verliep je schoolcarrière?

Bertus: "Na de lagere school naar de LTS in Lemmer en vanaf mijn 14e jaar bezocht ik veel avondscholen. In de winter naar Lemmer met de bus en in de zomer op de fiets. Met de bus was het 1 april afgelopen. Dat was een harde datum en ik fietste soms met de sneeuwvlokken om de oren. Mijn vader zei altijd: dat knutselen in de metaal is leuk, maar in de bouw verdienen je meer. Na de LTS stond ik te popelen om aan het werk te gaan. Ik was nog geen 15 jaar toen ik al op de steiger stond. Je hebt denkers en doeners en ik val absoluut **niet** onder de eerste categorie. Je moet natuurlijk wel nadenken over je werk. Maar 's avonds een boek

lezen bij voorbeeld, dat lukt me absoluut niet. Dit jaar heb ik voor het eerst weer gelezen sinds 15 jaar. Wij zijn voor het eerst een paar maanden met onze boot weggeweest en dan kom je tot een bepaalde rust, waarin het voor mij mogelijk was een boek te lezen. Mijn leven bestond uit "prutsen" ofwel van twee auto's één maken. Ooit heb ik van mijn vader eens een oude motor gekregen. Die knapte ik dan helemaal op. Altijd werken en leren in de avonduren. O.a. de middenstand cursus. Ja, zo heb ik al mijn diploma's gehaald. Best druk want ik ging dan twee avonden naar school en ik moest er ook wel wat voor doen qua voorbereidingen. De laatste cursus was de aannemerscursus. Die kreeg ik absoluut niet voor niks. Tja, en dan kom je op een leeftijd dat je ook in de weekenden wel eens minder serieus bezig wil zijn.

En wat deed je dan zoal in de weekenden?

Bertus: "Vissen en jagen met mijn vader en natuurlijk op stap. We gingen het heel Noord Nederland wel af, van Steenwijk tot Schagen. Dan gingen we naar feesttenten. Ik was de jongste en Foeke en Jelle hadden al redelijk snel een auto. We hadden veel plezier en er werd ook nog wel eens een stevig glaasje bier gedronken. Wij waren weekend hippies. Door de week serieus werken en in het weekend op stap. We mochten graag de wereld in trekken en daar ben ik vanaf mijn 16^e jaar mee bezig geweest. Vanaf mijn 14^e jaar op brommers, maar ook wel liftend. Het kwam wel eens voor dat je het hele stuk van Sneek naar Sloten moest lopen. Later kreeg ik zo'n oud VW busje en daar gingen wij dan in het weekend mee op stap. Ik had er van die grote boxen in die ik dan boven op de auto zette en dat gaf toch een hoop lawaai. Nu betrap ik mijzelf er wel eens op dat ik anderen corrigeer als de radio te hard aanstaat."

Lachend, "Ja ik deed vroeger precies hetzelfde maar nu corrigeer ik de jeugd weer. Overigens kan ik mij nog goed herinneren wanneer ik voor de eerste keer dronken ben geweest. Het was in Sondel. Twee dagen heb ik lopen zweven. Ik had maandag afgesproken met mijn oude heer en die zei: "Ga jij maar naar bed, want dit wordt niks.

Wat ik op zondagmiddag graag deed, was alleen even met de motor weg, richting Drenthe, de Achterhoek en heel Friesland door. De meeste jongens hadden toen brommers en ik had de motor en vond het heerlijk om er ook alleen opuit te gaan. Ik was ook bij een Motorclub in Jirnsum. Meisjes, ja die waren er ook wel vanaf een jaar of 16. Je ontmoette ze in dancings of feesttenten. Tja, als je iemand leuk vond, keek je haar wat dieper in de ogen en vroeg hoe lijkt het? Overigens wilde ik me niet te vroeg binden in die jonge jaren. Graag wilde ik vrij blijven en eerst de

studie afmaken. Ik was ook meer op mijn vrienden gericht. We hadden het als jongens onder elkaar hartstikke gezellig. We probeerden ook altijd met elkaar terug naar huis te gaan als we op stap waren geweest. Zo heb ik wel eens twee uur op iemand zitten wachten die maar geen afscheid kon nemen.

Daar waren we heel trouw in. Dat deed je voor elkaar. Vooral als je verder weg ging. Toen Jan de Vries op het gemeentehuis in Schagen terecht kwam, gingen wij ook wel naar Callantsoog of Tuitjenhorn. Maar daar was ik wel voorzichtig mee want steeds over de dijk heen rijden voor een liefje was me ook wat te ver. Wij zijn ook wel met vakantie naar Texel geweest en die Afsluitdijk was toen toch wel een heel eind. Vroeger waren dat andere tijden.”

Hoe leerde je Marietje kennen?

Bertus: “Die ontmoeting was kort maar krachtig. Het was oktober 1972. Toen is Marietje naar Canada gegaan. Zij vroeg mij om te bellen als zij weer terugkwam. Maar ja daar heb ik nooit meer aan gedacht. Toen troffen wij elkaar weer in maart 1973 en zijn weer met elkaar op stap gegaan. Voor de Pinksteren heb ik haar toen uitgenodigd om samen naar

Terschelling te gaan. Dat was voor haar geen succes: teveel drank en teveel mannen. Ik vond het er prachtig en kwam daar wel veel omdat ik daar toen werkte voor bouwbedrijf Doeksen. Vervolgens zijn wij toen een week op vakantie in Luxemburg geweest.

Mijn vader overleed op 5 augustus 1973 en ik stond toen voor de keuze; a: gaan werken op Terschelling of b: doorgaan met het bedrijf van mijn vader. Marietje had bindingsangst voor een eiland. Dus keuze a viel af. Ik heb haar toen gevraagd of ze met mij verder wilde en toen zijn wij daarna snel – op 7 december 1973 - getrouwd. Het ging heel vlug, omdat daar de omstandigheden naar waren. Wij waren dus binnen een jaar na onze eerste ontmoeting getrouwd. Wij konden het goed vinden er was en is een klik. Wij dachten: we zien het wel waar het op uitdraait. Het is mooi meegenomen dat Marietje een goede ondernemersvrouw is. Ze pakt aan en heeft een brede belangstelling.

Marietje trouwde in de kerk en ik was erbij. Zij wilde ook de kinderen de kans geven om in het geloof hun dingen te vinden. Zij mogen daar zelf over beslissen of ze ermee verder willen. Bij haar familie is er geen toestemming voor ons huwelijk gegeven. Hij begint smakelijk te lachen: "Tja en die duivel tussen het kussen is er niet gekomen, want ik had geen geloof. De familie kreeg geen vat op mij. Ik deed wat ik goed vond

BOUW- EN MOLENBOUW
BERTUS DIJKSTRA

Bouwen als vanouds

BOUW | REST

en trok mij weinig aan van alle twijfels in de familie. Maar ze hadden zich goed voorbereid. Ze waren zo aan het 'sneupen' geweest in mijn persoonlijke leven en wisten uiteindelijk meer over mij en mijn familie dan ik zelf. Kijk, mijn moeder kwam oorspronkelijk uit Blauwhuis en was ook katholiek. Waarschijnlijk een pluspunt. Uiteindelijk vonden ze mij aardig want ik ben nooit weggestuurd.

Wij zijn toen in de Dubbelstaat 193 gaan wonen, naast mijn moeder. Daar hebben wij gewoond tot 1984. Toen hebben we drie jaar – waarvan twee elf steden winters- in een oude bouwkeet gewoond en daarna zijn we op deze plek aan de Arjen Rypkemawei gaan wonen. Marietje en ik hebben twee kinderen gekregen, Willem (1975) en Marijke (1977). Willem is in mijn voetsporen getreden en Marijke in die van Marietje, namelijk de turnsport.

Het bedrijf?

Bertus: "Van mijn vader had ik het metselbedrijf overgenomen en dat groeide vrij snel. Maar ik was geen man voor werken op kantoor. Met een klein bedrijf kun je nog meewerken. Ik was niet geschikt voor een groot bedrijf. Jelle Schotanus (nu gevestigd met aannemersbedrijf in Tjerkgaast red.) en ik zaten samen op de opleiding. Door persoonlijke omstandigheden kreeg ik last van mijn rug en ben ik begonnen met mijn bouwbedrijf. Destijds was het heel gemoedelijk in Sloten. Later is Jan Oenema erbij gekomen als aannemer en toen heb ik mij ook veel meer gericht op projecten buiten Sloten. Dankzij burgemeester Faber ben ik op de huidige plek terecht gekomen. Mijn bedrijf was gevestigd in de Dubbelstraat en hij vond het problematisch om in de binnenstad te blijven in verband met de Milieuwetgeving en geluidsoverlast. De gemeenteraad had bedacht dat ik wel naar de Berezine (voormalig vuilstortplaats, nu het parkeerterrein achter het voetbalveld) kon gaan. Ten eerste wilde ik niet op een oude vuilnisbelt zitten en ten tweede wilde ik ook gaan wonen bij mijn bedrijf. Deze plek waar ik nu zit, wilde ik erg graag en Faber heeft zich daar sterk voor gemaakt. De grond heb ik van Pier Visser gekocht. Destijds heb ik veel tegenwerking gehad van Hús en Hiem vanwege de zichtlijnen op Sloten. Pieter Winsemius – destijds Minister van VROM – heeft toen zijn medewerking niet gegeven. Gelukkig had ik een goede advocaat die voor mij de procedure heeft gewonnen. Deze is met economische zaken aan de slag gegaan. Binnen drie dagen was het vervolgens geregeld. De haven heeft ons ook werk geboden. We zijn daardoor met winterstalling van boten in onze loods begonnen en dat gaat nog steeds goed. Vooral ook voor het molenwerk is de combinatie met opslag een goede keuze geweest. De loods kan voor meerdere doeleinden worden ingezet. Binnen kunnen alle molenkappen gemaakt worden en dat werkt goed. Door binnen voorbereidend werk te organiseren, houd je de kosten ook enigszins in de hand. Als aannemers wil je het werk steeds goed organiseren en daar hoort ook kostenbeheersing bij. Efficiënt en goed je werk doen is voor mij heel belangrijk geweest.

Bij aannemersvereniging ben ik ook altijd actief geweest. Ze hebben mij voor het bestuur gevraagd. Daar heb ik 13 jaar zitting in gehad. Het heeft ook te maken met dat ik het belangrijk vind om over je grenzen heen te durven kijken en dat je als sector maatschappelijk verantwoord bezig wilt zijn. Het bestuurswerk levert je veel contacten op en je ontmoet je collega aannemers. De slechtste periode in mijn bedrijf heb ik gehad toen drie van mijn beste medewerkers opstapten. Daar heb ik heb een burn-out aan overgehouden. Maar ja mensen maken hun eigen keuzes.

Toen heb ik een moeilijke periode gehad.....

Uiteindelijk hebben de nieuwe boot en zoon Willem mij er doorheen gesleept. Willem zei: "Je laat de zaak teveel sloffen ouwe, ik wil wel thuis komen werken". Willem is zich gaan specialiseren in Amerikaanse molens." Bertus vol trots: "Kijk eens wat hij in Jeruzalem heeft gerealiseerd".

(Dit was in eerdere edities van de Stadsomroeper te lezen, red.) In 2005 kreeg ik een geweldige opdracht – een mooie woonboerderij in Langelille tegenover het project van Jelle de Jong (architect te Lemmer red.)- waar ik de ruimte en de tijd voor kreeg. Een prachtig mooie tijd heb ik hier gehad met een geweldig bouwteam. Met o.a. Harry Alting heb ik prettig samen gewerkt. Dat zijn projecten waar ik mijn energie in kwijt kan. Gelukkig ben ik er weer helemaal boven opgekomen. Nu zit ik samen met Willem in een VF en het is de bedoeling dat hij straks het bedrijf gaat overnemen. Marietje en ik hebben bedacht dat wij tot ons 65ste wat langer vakantie gaan vieren. De laatste jaren ben ik ook weer actief in de watersportvereniging. In plaats van biljarten is dat nu mijn nieuwe hobby.

De watersport?

Bertus: "Dat virus heeft mij nooit losgelaten. De eerste boot die ik kocht, was van Jan Breimer. Hij stond op het punt om te gaan emigreren naar Canada. Hij heeft nog een poosje voor mij gewerkt en had nog een zeilboot over: De wylde baarch, een snelle polyester zeilboot. Dat zeilen ging mij veel te gek en toen heb ik de boot verkocht. Daarna heb ik een oude sleepboot op de kop getikt. Daar zat veel meer knutselwerk in en dat was meer mijn ding. Daarna hebben Marietje en ik de schouw gekocht en daar hebben we twintig jaar mee gevaren. De kinderen gingen altijd mee en hadden in de havens altijd snel vriendjes. Wij hebben de Duitse Wadden ontdekt en daar veel gevaren.

Mijn wens bleef een oude vissersboot. Deze heb ik uiteindelijk in Workum voor 5.000 gulden gekocht en helemaal "opgeknapt. " Vol trots laat Bertus de foto's zien hoe de boot er eerst uit zag en zoals hij nu geworden is. Een wereld van verschil! De boot heb ik in 2000 gekocht en hij was in 2004 klaar, compleet herbouwd en wij zijn er ontzettend wijs mee. Wij zijn lid geworden van een Kottervereniging en hebben daardoor er ook een heel andere kennissenkring bij gekregen. Twee keer per jaar komen we bij elkaar. Dan zeilen we een weekend. Ik ben ook helemaal idolaat van Zweden. Dit jaar in hebben we het hartje van Stockholm gelegen, daar mag je normaal niet komen maar wij waren gasten en mochten ook niet betalen. Dit kregen wij cadeau van een groep Kotters in de binnenstad die zelf bepaalde wie er kwam te liggen. Er lagen allemaal van ons soort boten en ze vonden die van ons prachtig. Er ligt daar een grote vriendengroep. Eén van hen heeft ons gewezen op plekjes waar normaal geen Zweden komen. Een heel mooi gebied. Volgend jaar gaan wij weer naar Zweden.

Van de watersportvereniging ben ik ook voorzitter en dat draait als een trein. Volgend jaar hebben we een druk programma. Daar willen we graag de jongeren meer bij betrekken. Het jeugdzeilen is heel erg populair totdat de kinderen een jaar of dertien worden en dan verdwijnen in een ander circuit. Wij hebben ook een website. www.sleatmermar.nl. Daar is alles over jeugdzeilen te vinden.

En zo besluiten we it petear met een glaasje wijn.

Hilde de Haan

WILLE YN 'T BOLWERK

SNEON 28 DESIMBER 2013

S. S. K. K.

Sletten Slettemer Kampioenskip Kiskebiljert

Kiskebiljert is biljerte mei tûkelteammen.

Mei de wite bal besykje jo de reade bal te reitsjen.
De pine net wurdich soene jo sizze.

Lykwols, de tafel is besiedde mei obstakels sa as sjampanje koarken mei dobbelstienen, in houtfykwurk dat hiel yn `e fierte op `e Lemster Poarte lyket, en it saneamde 'kiske', mar gjin noed, soks hat neat mei de dea te krijen.

ûnderfining mei it eabele biljertspul is net nedich mar sa út en troch wol noflik.

*GJIN JILD, GJIN BARGEN, GJIN BARGEN, GJIN SPEK;
IT KOSTET € 10,00
DIELNIMMING IS OP JINS EIGEN HOED EN NOED.*

LICHT IN DONKERE DAGEN BIJ WERELDWINKEL

De periode voor kerst zijn we druk bezig met de voorbereidingen om het huis gedurende deze donkere dagen gezellig en warm te maken. Hoewel de Kerstfair van de wereldwinkel al achter de rug is treft u tot het eind van het jaar nog veel bijzondere Kerststallen en andere kerstversiering in onze winkel aan.

Gedurende het hele jaar hebben wij bovendien enkele bijzondere kaarsen in het assortiment.

Dinerkaarsen en ook decoratieve kaarsen in de vorm van een kei van Fair Trade Original worden handgemaakt in Indonesië op Oost Java. Door het gebruik van gecertificeerde palmolie en duurzame verpakkingsmaterialen zijn ze milieuvriendelijk. De voor het merendeel vrouwelijke werknemers van het bedrijf werken onder fairtrade omstandigheden.

Bijzonder zijn ook de uiterst decoratieve Swazi kaarsen. Deze worden met de hand gemaakt in het kleine Afrikaanse koninkrijk Swaziland. Bij de productie wordt de eeuwenoude techniek van "millefiore" gebruikt. Millefiore, of "duizend bloemen" vindt zijn oorsprong in het oude Alexandrië en werd in de glasindustrie van onder andere Venetië geperfectioneerd. Kralen van Venetiaans glas werden vroeger wel als betaalmiddel gebruikt in Afrika. Geleidelijk ontstond een Afrikaanse variant. Nog steeds zijn die gewild bij verzamelaars. De kunst van Millefiore dient als voorbeeld voor de kaarsenmakers. In plaats van glas gebruiken zij een harde wassoort aan de buitenzijde van de kaars die nauwelijks smelt als de kaars brand en daarom een prachtige gloed verspreid.

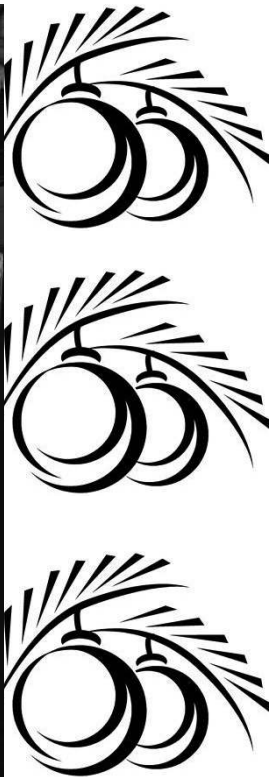

Swazi kaarsen

De wereld veranderen kan heel eenvoudig zijn! Door bijvoorbeeld eerlijke en duurzame producten te kopen. Tegelijkertijd kun je iets waardevols doen voor mensen in Afrika, Azië of Latijns-Amerika die het product maken.

EEN FRISSE WIND DOOR DE MALLEMOK

Er waait sinds kort een frisse wind door De Mallemok, het schitterend gelegen restaurant van Henk en Rita Rutgers in Sloten. Met de komst van dochter Martrude en haar man Björn heeft het restaurant veel veranderingen ondergaan en een nieuw concept gekregen. Ook heet het tegenwoordig Brasserie de Mallemok. Henk en Rita hebben na 25 jaar in de zaak een stapje teruggedaan en zij slaan de vernieuwingen met veel belangstelling en enthousiasme gade.

Martrude en Björn in de vernieuwde Mallemok

‘Wat is er dan allemaal veranderd’, zult u vragen. Martrude en Björn zijn met hun zoon Davin na tien jaar ervaring in het buitenland te hebben opgedaan boordevol met nieuwe ideeën en plannen naar Sloten teruggekeerd om de zaak van Martrude’s ouders over te nemen. Het stel is vrijwel meteen aan de slag gegaan. De Mallemok is nu na een kleine renovatie in het bezit van een open keuken met een houtskoolgrill; een fantastisch en vooral lekker alternatief voor alle mensen die van lekker eten houden maar speciaal voor degene die zich interesseert voor gezonde voeding. De nieuwe menukaart van De Mallemok zal u verbazen! Natuurlijk staan de ‘golden oldies’, favoriete standaardgerechten, ook nog op de kaart.

Martrude en Björn hebben beide het diploma Hogere Hotelschool op zak, dus zij weten waar ze mee bezig zijn. De kerstaanbieding ziet er spectaculair uit en de reserveringen komen al binnen. U kunt gerust eens een keertje langs gaan bij De Mallemok om de chefs in de open keuken in actie te zien en proef dan meteen de heerlijke lichtgerookte smaak van de gerechten van de houtskoolgrill. En vergeet niet even naar Björn in de keuken te zwaaien als Martrude u naar een mooie tafel heeft begeleid. Zij heten u van harte welkom in de vernieuwde Mallemok.

De redactie feliciteert Björn en Martrude met hun nieuwe onderneming en wenst hen veel succes toe.

NIEUWS VAN DE DAGWINKEL

Beste inwoners van Sloten e.o.

Graag willen we u op de hoogte brengen van een paar veranderingen wat betreft onze Dagwinkel.

Zoals u wellicht al weet zijn wij in de winterperiode een paar uurtjes dicht tussen de middag van maandag tot en met donderdag. We doen dit omdat het tijdens deze uren erg stil is bij ons in de winkel en op deze manier kunnen we besparen op kosten, zoals energie. Daartegenover staat wel dat we 's avonds tot half zeven geopend zijn zodat u meer tijd heeft om bv. na uw werk in alle rust nog boodschappen te doen.

**Voor alle duidelijkheid hierbij de veranderde openingstijden:
Maandag t/m donderdag van 8.30 tot 12.30 en 15.30 tot 18.30 uur**

**Vrijdag van 8.30 tot 18.30 uur. Zaterdag van 8.30 tot 17.00 uur.
In de uren dat we 's middags gesloten zijn, zijn we wel telefonisch bereikbaar op telefoonnummer 06-22970581, voor als u uw boodschappen bijvoorbeeld thuis bezorgd wilt hebben.**

Tevens hebben we besloten om onze andere winkel in Hindeloopen te verkopen. Dat werd al met al toch een hele opgave om in de drukke zomerperiode het werk op twee plaatsen goed te doen en het drukte een zware wissel op ons privéleven.

Hierdoor komt er meer tijd beschikbaar en kunnen we in Sloten nog meer de puntjes op de i zetten om u iedere dag weer een mooie supermarkt te tonen met natuurlijk de beste versproducten.

Het is alweer drie en een half jaar geleden dat we begonnen zijn met de Dagwinkel. Veel Sleattemers hebben inmiddels de weg naar onze winkel gevonden. Daar zijn we best trots op en ook erg dankbaar voor. Anderzijds bekruipt ons ook een gevoel dat we nog niet iedereen hebben kunnen overtuigen van wat we in huis hebben aan producten en service. Hoewel we beseffen dat we qua assortiment en wellicht prijs niet altijd kunnen opboksen tegen de "grote jongens", vinden we dit erg jammer. Dit respecteren we natuurlijk maar we willen benadrukken dat ons bestaansrecht enorm van u afhangt en dat wij u daarvoor als klant ook keihard nodig hebben.

Sloten staat er op dit moment goed voor. Kijkend naar het aantal inwoners heeft deze stad u veel te bieden. Waar in vergelijkbare plaatsen de middenstand aan het verdwijnen is, hebben "wij" o.a. een kledingzaak, een wijn & olie winkel, cadeauwinkels, een bakker, een handwerkwinkel, uitstekende horeca en noem verder maar op. Kortom, Sloten bruist!!!

Daar mogen we met zijn allen waanzinnig trots op zijn en dat moeten we ook zeker in stand zien te houden.

Wij willen er in elk geval ons uiterste best voor doen en heeft u suggesties hoe wij u nog beter van dienst kunnen zijn, dan staan we daar uiteraard voor open.

Gauw tot ziens in de Dagwinkel,
Erica en Gerard Veenstra

SUCCESSVOLLE WIJNPROEVERIJ & MODESHOW

Zondagmiddag 27 oktober werd er door Sita Buurstra en Iebe van Dijk van kledingboetiek Peddls in samenwerking met Anna Ietske en Boudewijn Kars van Wijn & Olie een modeshow in combinatie met een wijnproeverij in Restaurant de Zeven Wouden georganiseerd. Er werden in totaal zeven verschillende kledingmerken geshowd.

Voor Peddls zijn dat merken die passen bij de haar uitgangspunten

- Duurzaamheid- hergebruik van materialen
- Draagbaar en goed te combineren met elkaar
- Betaalbaarheid
- Passend bij de Friese maritieme cultuur
- Maar vooral: het staat leuk en je voelt je er prettig in

De mannequins die de show zeer getalenteerd en vakkundig voor het voetlicht brachten, waren de 'Sleattemer' dames Geartsje Breimer, Annie Feenstra, Coby Plantinga en Emmy Poortema en de 'Sleattemer' heren Gerrit Knot, Lolke Lindeboom, Anton Sikkes, en Gerard Veenstra. Zij deden dit met zoveel verve en enthousiasme dat ze zo de catwalk op zouden kunnen.

De muziek, het haarwerk en de visagie waren respectievelijk in de deskundige handen van Alisa Stekelenburg, Djoeke van Dijk en Tjitske van de Brink-Breimer terwijl Sita Buurstra en Laura Stekelenburg de kleding van de modellen tijdens de show verzorgden. Het geheel zag er heel professioneel en verzorgd uit. In combinatie met de wijnproeverij was het een hele drukbezochte en gezellige middag die zeker voor herhaling vatbaar is.

Hilde de Haan

Emmy Poortema als model

INTOCHT SINTERKLAAS

Op 30 november heeft Sinterklaas met zijn pieten het pittoreske stadje Sloten bezocht. Sinterklaas kwam met zijn pakjesboot, pieten en zijn zwabber onder begeleiding van Muziekkorps Stêd Sleat aan op de wal. De zwabber diende als staf omdat de Sint zijn staf alweer was kwijtgeraakt! Gelukkig werd de staf teruggevonden in de wieken van de molen. Onder begeleiding van muziekkorps Euphonia uit Bakhuizen volgde de feestelijke stadsrondrit. De middag werd afgesloten in de Poarte. De Sint en Pieten vertelden aan de verslaggever dat ze onder de indruk waren van de Friese nachtegaaltjes (zangtalent van de kinderen). De kinderen zongen prachtige Sinterklaasliedjes en dansten vrolijk op de pepernotensamba en zwarte pieten style.

De hoofdpiet haalde dit jaar ook flink wat streken uit, hij ging zelfs op schoot van Sinterklaas zitten! O, o, die stoutte Piet! Al met al een geslaagd Sinterklaasfeest!

St. Feestcommissie Sloten.

HELDEN FAN EARTIIDS

Teatergroep SULT wol yn har nijste famyljefoarstelling (fan 10 jier ôf) **“De held en syn sokken”**, de jeugdheld in twadde libben jaan. De helden fan foarhinne binne meastal net bekend by de jongeren, dêr wolle wy feroaring yn bringe. As reade tried foar de foarstelling ha wy de ferhalen fan Tom Sawyer naam, in jeugdheld fan eartiids. Dizze ferhalen binne bewurke en fertaald nei hjoed de dei troch Bonne Stienstra. Foar dyjinge dy’t fjirtich of selfs fyftich jier ferlyn jong wienen sil it in feest fan herkenning wêze. Foar wa’t no jong is, is it in prachtich yn de kundekommen mei de helden fan doe.

‘De held en syn sokken’ is in fertelfoarstelling, mei muzyk, sang en prachtige bylden, in fikse doasis SULT fernimstichheid en humor. De held en syn sokken wurdt spile yn de foarjiersfakânsje 2014 op 20, 21, 22, 27, 28 febrewaris en 1 maart in jûnfoarstelling en 23 febrewaris en 2 maart in matinee foarstelling yn de eardere ‘Skipshelling BLOM’ yn Hylpen.

De kaartferkeap start desimber 2013.

PS. Sûnt septimber 2013 is ús nije website yn de loft!

PRIISFRAACH: Wa binne jim helden?

Yn de nije foarstelling fan SULT **“De held en syn sokken”** giet it oer de helden fan eartiids. Wy binne benijd nei de helden fan no Jim helden! Tegearre mei de byb ha wy in priisfraach betocht om dat te ûndersykjen. Do kinst mei dyn ferhaal of gedicht oer dyn held (net mear as 140 tekens) frijkaarten winne foar ús foarstelling. Wolst leaver net skriuwe dan meist ek in ferhaal oer dyn held filmje of sjonge yn trije minuten.

Set dyn ferhaal fan 140 tekens op twitter en einige mei **#mynheld**. Kinst dyn ferhaal/film of liet ek maile nei marketing@teatergroepsult.nl. Do kinst dan ek frijkaarten winne asto ús troch joust wa’tsto meinimst nei de foarstelling. Ynstjoere kin oant 24 jannewaris 2014. Nei 10 febrewaris nimme wy kontakt op mei de winners fan de priisfraach.

OPBRENGST COLLECTES

Nierstichting	€ 437,84
Koningin Wilhelmina Fonds (Kankerbestrijding)	€ 565,10
Alzheimer Nederland (Dementie onderzoek)	€ 321,42

Collectanten en gevers hartelijk bedankt voor de inzet en de bijdrage.

BEGRAFENIS- EN CREMATIEVERENIGING "SLOTEN" TE SLOTEN OPGERICHT 25 JUNI 1929

De begrafenisvereniging "De Laatste Eer" werd op dinsdag 25 juni 1929 opgericht en deze oprichtingsvergadering werd gehouden in de Bewaarschool en begon om 7 ½ uur.

De voorzitter van het voorlopige bestuur, de Edel Achtbare Heer Burgemeester Vercouteren, kon deze avond 41 aanwezigen welkom heten. Tijdens de vergadering werden in het bestuur gestemd: de heren J. Leeuwen, W. Dam, M. Wijnia, T. de Jong en H. Risselada. Als bode hadden zich aangemeld, de heren H. Haagsma en J. Koopmans. Bij stemming werd eerstgenoemde als bode gekozen en als hulpbode de heer J. Koopmans. Tevens waren er 16 dragers en 2 klokkenluiders.

.....
Als de vereniging 75 jaar bestaat, ontstaat er enige onzekerheid omtrent de naam van de vereniging. Bij de Kamer van Koophandel is de naam: "De Laatste Eer" niet bekend.

Navraag leert dat onze verenigingsnaam is: Begrafnis- en crematievereniging Sloten.

.....
Bestuursvergadering: aftredend na 20 jaar: Th. Van der Sluis en tussentijds L. van der Goot. Nieuwe bestuursleden: Auke Bergsma en Fred Haarsma. Auke wordt lid en Fred voorzitter. De urnenmuur voor begraafplaats It Far is klaar en kan in gebruik worden genomen. De secretaris maakt een infoblad. Alle leden krijgen dit. Het is belangrijk om dit blad bij de waardepapieren te bewaren.

Januari 2012: Klaartje Lubach-van der Wal legt haar functie als secretaris neer. Atsje Boersma-van der Veen volgt haar op. Ter informatie: Het luiden van de kerkklokken bij overlijden gebeurt alleen

op verzoek van de nabestaanden. In Sneek is een crematorium geopend. De uitstraling van het gebouw en het hele gebeuren verdient veel lof.

Februari 2013: Julius Lolkema neemt na 25 jaar afscheid als penningmeester. Marijke Dinkla komt in het bestuur als lid en Auke Bergsma neemt het penningmeesterschap over.

De jaren 2012 en 2013 staan in het teken van de federatie van Friese uitvaartverenigingen. Het bestuur van de federatie telt enkele zeer ambitieuze leden. Zo komt er o.a. een gedragscode waaraan de verenigingen zich dienen te houden. Dit geeft de nodige spanningen bij de aangesloten verenigingen. Dit gaat zo ver dat alle bestuursleden van de federatie in de zomer van 2013 opstappen. Vanaf november beginnen de clusters voorzichtig met het zoeken naar een nieuw bestuur. Onze vereniging besluit met de tijd mee te gaan. Er is een website met de nodige informatie.

Begrafenis- en crematievereniging "Sloten" te Sloten heeft een website:

www.uitvaart-sloten.nl

Op deze website vindt u o.a. het hele verhaal van de historie van bovengenoemde vereniging.

BRUGPASSAGES 2013

April	1075
Mei	3800
Juni	3460
Juli	7771
Augustus	8311
September	3033
Oktober	1385

Het totaal aantal passanten in 2013 is 28.915

Het totaal is vergeleken met het voorgaande jaar (29.731) iets lager uitgevallen.

Door het lange koude voorjaar was een behoorlijke terugval in de aantallen, maar een mooie zomer en het prima najaar hebben die achterstand grotendeels weer goedgemaakt.

Vriendelijke groeten van de brugwachters,
Douwe Kraak & Iebe van Dijk

CAMPING DE JERDEN - SEIZOENVERSLAG 2013

Koud, nat en grijs; de kenmerken van het voorjaar van 2013. Het begon stil op de camping. Enkele gasten maakten gebruik van ons Paasarrangement, waarbij zij bij aankomst verse broodjes en eieren kregen om het

paasgevoel toch een vrolijk tintje te geven. De eerste kinderen op de camping waren direct enthousiast na het zien en het bespelen van ons nieuwste speeltoestel met twee glijbanen, vogelnest schommel, klimwandje, zandbak, touwbrug, en duikelrek. Daarna bleef het rustig, eigenlijk te rustig. Een aantal campertjes kwam voorbij voor een nachtje, om daarna weer in de regen erop uit te trekken. Hemelvaart bracht echter het voorjaarsgevoel naar boven. Het was een zonnig weekend; fluitende vogels, groeiend blad aan de bomen, zonnestralen op je gezicht en gezelligheid op de kampeervelden. De bezetting was goed. De IPA (International Police Association) kwam op visite met een kleine 20 caravans en campers. De seizoen gasten profiteerden van het mooie weer en passanten bleven langer. Ook lagen er eindelijk wat bootjes aan onze kade.

Maar blijkbaar kostte het te veel kracht voor de weergoden om het mooie weer vast te houden. Want de dagen daarna vielen ook weer letterlijk in het water. Het Pinksterweekend moest hier onder lijden, want de bezetting was dramatisch. Misschien wel het slechte Pinksterweekend sinds de start van ons bedrijf. Tijd voor actie! Na het opzetten van een kampeeractie in het

hoogseizoen, met als doel hoe langer je bleef, hoe meer korting je kreeg, begon de golf met gasten eindelijk te komen. Ook het Historisch Kijkfeest en Sipelsneon arrangement viel in de smaak; deze gasten kregen allemaal een Friese attentie. Tijdens Sipelsneon was de MCNN (Modelspoorclub Noord Nederland) ook weer aanwezig met een gigantisch miniatuurspoor. Nieuw dit seizoen was de NProject.org kraam met hierin een miniatuurspoor voorstelling van vóór de val van de Duitse muur. Daarnaast stond er een kinderbaan, waar de kinderen zelf miniatuurtreinen mochten besturen, en werd er een film getoond op

groot scherm met live beelden van stoomtreinen. Lieuwe Seinstra was uiteraard ook weer aanwezig met creatieve houtmodelbouw demo's. Tussendoor hadden wij de camping volstaan met het KTR (Keep Them Rollin') kamp. Deze vereniging had een weekend bij ons gepland met oude legervoertuigen, tenten, en sfeervolle decoratie. Alsof het leek dat je op een legerbasis terecht kwam. Ook maakten zij gebruik van onze hal om daar te barbecueën, te feesten en te ontbijten. Het zag er allemaal gezellig en sfeervol uit.

Eindelijk voelden wij, en onze gasten, de zomerzon. De maanden juli en augustus waren zomers, met een zeer goede bezetting en volop gezelligheid. Wekelijks moest onze ijsvoorraad worden bijgevuld. Dat was ook niet zo gek tijdens de hittegolf die opeens kwam opduiken. Gelukkig hadden we hulp van twee stagiaires. Omdat onze oudste zoon zoekende is naar een nieuwe baan, heeft hij tussentijds de stagiaires kunnen inwerken. Marijke werd ingezet achter de receptie en Gido mocht onder begeleiding van Gerhardus elke avond kadegeld innen. Hierbij willen wij hen ook bedanken voor de inzet tijdens het hoogseizoen. Het FunClub team, Sjoukje en Ydwine. Zij waren ook weer van de partij. Elke dinsdag en vrijdag vermaakten zij onze kleine recreanten met knutselochtenden en spelletjesmiddagen. Ook bedanken wij deze twee dames voor de inzet en de plezierige samenwerking. Voor het eerst werd er deze zomer een skûtsjetocht georganiseerd door Walter De Vries voor onze gasten. De animo en het enthousiasme spatten er vanaf; een leuke avond op het Sloterveer waarbij de gasten ook hun steentje bij mochten dragen aan het skûtsjesilen. Daarna hadden we de kade vol met IFKS skûtsjes en volgboten. Gelukkig is alles rustig en goed georganiseerd verlopen. Vervolgens organiseerden wij weer de jaarlijkse camping barbecue na de IFKS dagen. Dit was weer een avond volop gezelligheid en heerlijk smullen, met dank aan Slagerij Van Dijk. Afsluitend werd er eind augustus ook nog een viswedstrijd georganiseerd, met scores en hoofdprijzen. Al met al een druk hoogseizoen met veel plezier!

Naast de feestelijkheden werd er nog een nieuw chalet geplaatst op De Finne. Het laatste plekje is dus bij dezen gevuld op dit terrein, maar we kregen meer aanvragen voor een vast stekje op onze camping. Daarom wordt nu de kadezijde van veld 't Leechlân gereed gemaakt voor zes nieuwe vaste plekken. Inmiddels heeft kraanbedrijf

Sierdsma de eerste drie nieuwe chalets over de boswal getakeld. Eind dit jaar of begin volgend jaar komen er nog twee bij. Dit project houdt ons

nog wel even bezig tot eind dit jaar. Gelukkig is onze medewerker in het groen, Hendrik Gijzen, weer inzetbaar tijdens de werkzaamheden, nadat hij een lange tijd moest herstellen van een nekhernia.

Tot slot willen wij iedereen bedanken voor het lezen van ons seizoenverslag en wij wensen een ieder fijne feestdagen toe! Wij gaan er van uit dat 2014 weer een mooi seizoen gaat worden, met hopelijk wat meer zonneschijn en aangename temperatuur in het voorjaar. U kunt ons ook volgen op Facebook om op de hoogte gehouden te worden van alles wat beweegt op de camping.

Groetjes, Yvonne, Gerhardus en Matthijs Seinstra.

ZWEM- EN SURFGELEGENHEID DE BAAIER 2013

We moesten dit jaar lang wachten op zwemweer, maar de zomervakantie begon....en daar was het mooie zomerweer. Er werd nieuw zand aangebracht wat met opzet in grote bulten neergelegd zodat het ideaal voor de kinderen om hier in te scheppen en te spelen. Op die manier werd het vanzelf een goed geheel met de rest van het strand. De bankjes waren opgeknapt en de deuren van het toiletgebouw hebben in de loop van de zomer een nieuw verfje gekregen.

Ook ging het super met de blauw alg, d.w.z. we hebben er helemaal geen last van gehad. De hele zomer is de waterkwaliteit goed geweest. Al met al kunnen we zeggen dat we een prachtige zomer met veel zwemdagen hebben gehad!

Minder geslaagd is de hoge mate van vandalisme waarmee we te maken hadden dit jaar. Hier hebben wij veel overlast van gehad. Er werd veel vernield en dat is dan nog "zacht" uitgedrukt. Er wordt wel steeds aangifte gedaan bij de politie, dit heeft geresulteerd in meer surveillance in de avonduren maar tot op heden is er nog niemand betrapt.

Het lijkt tot onnodig, hoge kosten. De vernielingen betreffen vaak dingen waar niet tegen te verzekeren is. En omdat wij een verzorgd zwemstrand erg belangrijk vinden, wordt alles vrijwel meteen gerepareerd (indien mogelijk). Mocht u als bezoeker iets zien qua vandalisme, dan verzoeken wij u dit meteen aan het bestuur te melden, alle hulp hierbij is welkom.

Een groot compliment weer voor Klaske Booi en haar familieleden. Iedere mooie dag zorgen zij ervoor dat het toiletgebouw en het strand er weer spic en span uitzien. En daar moeten zij wel wat voor doen! Regelmatig horen we verhalen over kapotte wijnflessen en dit jaar ook zakjes met hondenpoep in de boomwal....Het lijkt ons dat dit niet veroorzaakt wordt door zwemmende kinderen. Daarom hierbij een vriendelijk doch dringend verzoek voor de mensen die 's avonds het strand bezoeken: Houd het netjes, ruim alles op, het moet voor iedereen prettig zijn om naar het strandje te gaan.

Als bestuur zijn we trots op het zwemstrand en wij streven ernaar dat er zoveel mogelijk mensen van kunnen genieten, dus laat de zomer van 2014 maar weer komen (Tja....de winter en lente komen natuurlijk eerst nog wel even langs maar daarna.....).

Ook willen wij bij dezen alle donateurs hartelijk danken voor hun bijdrage. Deze zijn echt onmisbaar voor een verzorgd strand! Ook de vrijwilligers die elk voor- en najaar een ochtend helpen: Hartelijk dank!

Het bestuur bestaat op dit moment uit: Conrad Leegstra (voorzitter), Liesbeth Rijpkema (penningmeester), René van Dijk, Gerrit Knot en Ingrid v.d. Plas (algemene leden).

Dit jaar was Wilma van Netten nog secretaris, maar eind november had zij haar periode van vier jaar erop zitten. Wij kunnen dus nog wel een secretaris gebruiken, bij voorkeur iemand uit Tjerkgaast. (Dus als je dit wel wat lijkt, meld het dan bij één van bovengenoemde personen).

Namens het bestuur, Liesbeth Rijpkema

VAKANTIE OPPAS VOOR HUIS EN HUISDIEREN?

Bent u misschien op zoek naar oppas voor uw huis en huisdieren? Zeer goede en betrouwbare vrienden van ons bieden zich aan, om 'gratis', tijdens uw vakantie op uw huis (in of nabij Sleat) - en evt. huisdieren te passen!

Hun thuisland is Australië, maar ze wonen tijdelijk in Wales UK. Ze logeren al vele jaren bij ons in Sleat en zijn 'maf' van Sloten. Voor meer informatie kunt u ons bellen, tel. 531418 of mailen naar nellekemail@home.nl

Ype en Nelleke Krol, Spanjaardsdijk 25 (boerderij t/o de fabriek)

STÊD SLEAT EERSTE PRIJS IN DRACHTEN

Muziek vereniging Stêd Sleat ging 9 november jl. naar het O.M.F. concours in Drachten

Ze zijn daarvoor al begonnen te repeteren na de zomervakantie. Om een goed resultaat te behalen, is die tijd ook wel nodig. Na elke woensdag avond repeteren, sectie repetities en een studiedag was en was het zover.

Rond 13.00 uur waren alle korpsleden present in de Lawei te Drachten waar het concours plaatsvond. Het korps komt uit in de derde divisie.

Na een kopje koffie was het tijd om naar de inspeel zaal te gaan om het instrument warm te spelen en nog even bij te stemmen.

En dan is het moment daar om met een dosis gezonde spanning naar het podium te gaan. Eenmaal op het podium gezeten, moet het gebeuren.

Dirigent Durk Krol was er ook helemaal klaar voor. Het inspeelwerk was een koraalbewerking Go Forth into the world in peace van John Rutter.

Dit koraal werd goed gespeeld en men kon zo gelijk een beetje wennen aan de akoestiek van de zaal.

Het eerste grote stuk was Three Caprices For Band van Henk van Lijnschoten. Dit stuk bestaat uit drie delen. Het eerste deel was een levendig deel en werd wederom goed uitgevoerd. Het tweede deel was een gevoelig stuk met "gevaarlijke inzetten" voor de bugels. Maar ook dit ging vrij goed. Het derde deel had een vrij pittig ritme met in het laatste stuk een nog hogere ritme.

Het tweede stuk was Lydense van Rob Goorhuis. Een stuk met verschillende ritmes die in elkaar overgaan. Dit stuk duurde ongeveer 15 minuten. Na het optreden hadden de korpsleden een goed gevoel over hun geleverde prestatie maar de jury beslist.

Nu de spanning er een beetje af was, werd er nog geluisterd naar andere korpsen.

Om 18.00 uur werden de punten uitgedeeld dat is altijd weer spannend.

De beoordeling gaat als volgt: onder de 80 punten wordt er een tweede prijs behaald. Tussen 80 en 85 punten een eerste prijs en 85 of meer, ook een eerste prijs met promotie naar een hogere divisie.

Stêd Sleat behaalde in totaal 84.33 punten en leverde daarmee een *prima prestatie!* Een mooie opsteker voor het korps.

Ze hopen in de toekomst nog veel meer Sleattemer publiek te kunnen verwelkomen bij de komende concerten.

Een van de laatste optredens was 14 december jl. een goed bezocht kerstconcert samen met Tsjerke Sjongers en De Sleattemer Kaaien.

Gerda van der Sloot-Kuiper.

JAARVERSLAG KERKRONDLEIDING

Het seizoen liep van 1 mei tot en met 28 september. In deze periode mochten wij in onze mooie historische kerk 10.046 personen verwelkomen, een goede 500 meer dan vorig jaar. Een mooi resultaat, zeker gezien de enigszins tegenvallende start in het voorjaar met veel regen en koud weer.

Ook dit jaar mochten we weer rekenen op een hechte groep vrijwilligers die vol enthousiasme de bezoekers hebben ontvangen.

Veel bezoekers namen de gelegenheid om een lichtje aan te steken en aan de reacties hebben we gemerkt dat hier behoefte aan is. Even een moment stil staan en denken aan een dierbare; velen hebben dit nodig.

Een bijzondere ervaring was dat van een klein meisje van ongeveer zeven jaar, verlegen vroeg zij of ze ook een lichtje aan mocht steken. Ze was namelijk erg verdrietig over het verlies van haar lievelingskonijntje Flappie. "Hij had hele mooie rode oogjes" vertelde ze. Ze was zichtbaar blij toen haar werd verteld dat het konijntje nu op een groot stuk gras speelde en elke dag een verse wortel kreeg. "O, dat lust hij zo graag" zei ze en huppelde de kerk uit. Haar dag was weer helemaal goed! (en die van de gids ook)

Onze bezoekers komen uit alle windstreken. Alle werelddelen waren ruimschoots vertegenwoordigd maar de Belgen en Duitsers zijn de koplopers.

Er wordt ook veel gebruik gemaakt om iets in het voorbedenboek te schrijven. Het is voor velen een grote troost te weten dat er in de eerst volgende dienst voor hun intenties gebeden wordt. Men verlaat de kerk vaak blijer en rustiger dan bij binnenkomst. De door de gidsen gedraaide muziek speelt hier ook een grote rol in. Het gebeurt niet zelden dat men even de gelegenheid neemt om in alle rust te luisteren. Geregeld komt het tot een dieper gesprek dan alleen een praatje over het weer.

Soms komt het voor dat een bezoeker die organist is het orgel gaat bespelen, Dit is voor de aanwezigen een leuke verrassing.

We mogen terug zien op een goed en vooral prettig seizoen. We zijn blij dat we ook dit jaar weer zoveel mensen onze fraaie kerk mochten laten zien en iets van de historie konden vertellen. Velen weten namelijk niet wat de betekenis is van de rouwborden die bij ons in de kerk hangen en wat dat bord nu juist zo bijzonder maakt. Weet u het ook niet? Kom dan volgend jaar eens langs dan vertellen we u er alles over.

Namens de commissie kerkrondleiding
H. Muys.

MUSEUM PLANNEN: POORT NAAR DE ELF STEDEN

Het museum is al een tijdje bezig met het plan voor een 11-stedenmuseum, en u vraagt zich misschien af wat het allemaal voorstelt. We praten u even bij.

Wat is eigenlijk de bedoeling?

De bedoeling is dat Sloten de toegangspoort wordt voor de 11 steden. Sloten is daarvoor een geschikte plek omdat het dicht bij de A6 ligt die een van de belangrijkste toegangswegen naar Friesland is, en omdat het overzichtelijk is en goede parkeermogelijkheden heeft vlakbij de stad en het museum. En natuurlijk is Sloten zelf ook erg de moeite waard.

De redenen dat wij zelf – als museum en als stad Sloten – hier tijd, geld en energie in willen steken zijn:

Sloten is een prachtige cultuurhistorische stad.

Sloten is één van de Elf Steden en de ideale plek om als Poort te fungeren van een tocht langs de Elfstedenroute.

De Elfstedentocht is beroemd en berucht en daarom een belangrijke trekker.

Een 11-stedenmuseum maakt seizoenverlenging in voor- en naseizoen mogelijk, en dat is belangrijk voor het versterken van de economische structuur van de stad.

Wat is er straks te beleven?

In Sloten, de prachtige entree van Friesland en de Poort van de Friese Elfsteden, heten we de bezoekers warm welkom.

Toeristen proeven hier de verbinding tussen deze Elf steden. Ze ervaren stap voor stap, stad voor stad, de bijzonder plekken in het mooie Friesland. Deze ketting van plaatsen vertegenwoordigt de rijke Friese historie. Alle steden zijn stuk voor stuk de moeite waard om te bezoeken.

En natuurlijk komen de bezoekers ook voor die alom bekende Elfstedentocht, ook de kinderen. En die kunnen zich uitleven op de Elfspelenzolder, waar ze bijvoorbeeld op een schaatssimulator een parcours tegen elkaar kunnen schaatsen of hun schaatstechniek kunnen verbeteren.

En Sloten staat in de spotlights, daar zijn de bezoekers nu. De Vertreckkamer is dan ook helemaal aan Sloten gewijd. Daar wordt stap voor stap een digitale maquette opgebouwd, net zoals door de eeuwen heen de stad zelf is opgebouwd. Voor deze digitale maquette wordt de bestaande maquette gebruikt, maar doordat hij nu digitaal is, kun je er als bezoeker virtueel doorheen wandelen. In maquette wordt ook een aantal verhalen over de stad uitgebeeld. Natuurlijk het verhaal over Pier Lupkes en het bierschip, maar ook de geschiedenis van het geslacht Van Harinxma thoe Slooten.

Hoe gaan we dat doen?

De bedoeling is dat we veel digitale en crossmedia gaan inzetten. Dat heeft veel voordelen.

Op de eerste plaats krijgt de Poort naar de Elfsteden daarmee een moderne uitstraling, en zo wordt het museum ook voor kinderen en jongeren aantrekkelijk.

Een collectie kan digitaal veel beter ontsloten worden. De ruimte in het museum is immers beperkt, zodat je daar nooit alles kunt uitstallen wat je zou willen laten zien. Digitaal kan dat wel.

Digitale informatie en beelden kunnen veel makkelijker geactualiseerd worden. Is er bijvoorbeeld een nieuwe tentoonstelling in het Hannemahuis in Harlingen, dan kunnen we daar bij ons al een digitaal voorproefje van laten zien.

We kunnen aansluiten bij verschillende 'leerstijlen'. Want sommige bezoekers laten zich graag vermaken en informeren met filmpjes of beelden; anderen ontdekken door dingen te doen; en weer anderen lezen graag interessant en verdiepende teksten.

Komen de gasten ook in de rest van de stad?

Ja zeker, het is wel de bedoeling dat de museumbezoekers ook de stad in gaan. Daarvoor gaan we de huidige luistertocht omzetten naar GPS, zodat onze gasten met een app op hun eigen telefoon door de stad kunnen lopen.

Geweldig, dus waar wachten we nog op?

U merkt al dat de plannen inmiddels behoorlijk concreet zijn. Nu moeten we zien of we voor dit plan de financiering rond krijgen. Verder is het ook belangrijk dat we goed samenwerken met de andere steden en dat die andere steden achter het plan staan. Daar is al hard aan gewerkt, maar het blijft belangrijk om ook in deze fase met alle partijen in overleg te blijven.

Het wordt nog een flinke klus, maar we hebben goede hoop. We houden u op de hoogte!

Namens het museum,
Margriet Agricola

LAATSTE VERKIEZING SPORTMAN/VROUW

De 25e en laatste verkiezing van de sportman/sportvrouw 2013 van de Gemeente Gaasterlân-Sleat worden gehouden in sociaal cultureel centrum it Haske te Balk.

René Anema (kaatser) uit Balk, en Anne-Jet White (IJslandse paarden) uit Rijs waren vorig jaar sportman/sportvrouw 2012.

Kandidaten voor een nominatie kunnen worden voorgedragen t/m 23 december a.s.

Dit jaar kunnen voor het eerst ook kandidaten worden voorgedragen die voor een aanmoedigingsprijs in aanmerking komen. Dus kent u een individuele sporter die volgens u in aanmerking komt voor één van deze prestigieuze prijzen dan kunt u dat melden bij het secretariaat van de sportcommissie Gaasterlân-Sleat; grietoenema@planet.nl.

Ook sportverenigingen mogen kandidaten voordragen.

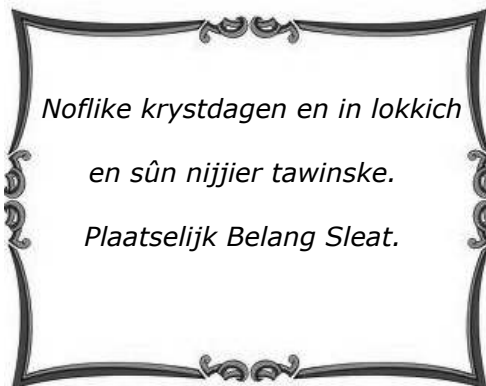
REÛNIE

Doordat de verkiezing de voor 25^e en de laatste keer is, wordt er voor alle sporters en commissieleden van de laatste 25 jaar een reünie georganiseerd, die tevens op dezelfde middag plaatsvindt. Deze reünie begint om 14.30 uur in it Haske te Balk. Er is livemuziek aanwezig.

Lokale omroep Radio Gasterlân doet op de frequentie 96.4 FM en op de kabel 104.1 weer rechtstreeks verslag.

Sportcommissie Gaasterlân-Sleat

In Sloten waren in het verleden Siska Lubach, Gerlof Swart, Hans Lolkema, Zeno Folkertsma en Walter de Vries met de skûtsjebemanning sportman/vrouw van het jaar.(red.)

IJSBERICHTEN OP WEBSITE VAN IJWC SLOTEN

Sinds januari van dit jaar heeft IJswegencentrale Sloten de beschikking over een eigen website. Wij raden u aan om deze winter, mochten de weergoden daar aanleiding toe geven, regelmatig deze site te raadplegen om zo aan de weet te komen of er voldoende ijs is, waarop geschaatst kan worden. Niet klakkeloos de schaatsen onderbinden, maar afgaan op de adviezen die de mensen van IJWC Sloten geven. Ook kunt u prachtige foto's en filmpjes bewonderen die afgelopen winter zijn gemaakt.

De site is: www.ijswegencentralesloten.nl

TENNISVERENIGING SLEAT JUBILEUMTOERNOOI

tennisvereniging

Sleet

Opgericht 11 april 1994

Volgend jaar wordt een bijzonder jaar voor de tennisvereniging 'SLEAT', want dan vieren we als sporters met elkaar het 20-jarig bestaan. Het bestuur is van mening dat we dit niet zo maar aan ons voorbij moeten laten gaan, dus het nieuwe tennisseizoen zal in het voorjaar van start gaan met een jubileumtoernooi! De datum is nog niet precies bekend, want de vorst moet uiteraard eerst uit de grond zijn. En daarna moet er, zoals gebruikelijk is, onderhoud gepleegd worden aan de banen. En als dan alles er pico bello uitziet, wordt u uitgenodigd om aan het jubileumtoernooi mee te doen.

Verder wil het bestuur haar leden, oud-leden en sponsoren

prettige feestdagen en een heel voorspoedig en sportief 2014 toewensen!
Het bestuur

PRIJZEN VOOR JUDOKA JAN RUURD LEEGSTRA

Jan Ruurd Leegstra heeft tijdens de open Drentse judokampioenschappen in Emmen de tweede prijs behaald. Via een poulesysteem wist Jan Ruurd drie wedstrijden winnend af te sluiten. Eén keer scoorde hij een za-ari, door te gaan in een houdgreep en werd het ippon. In de overige partijen werd het met een heupworp weer een ippon. Doordat Jan Ruurd zijn eerste wedstrijd had verloren was zijn

behaalde puntenaantal niet voldoende voor een eerste plaats maar wel voor de tweede. In Hoogezand tijdens het BVHS judotoernooi nam Jan Ruurd vol trots de eerste prijs op de hoogste trede in ontvangst. Door vier keer met een ippon, dit is de hoogst mogelijke score in het judo, één keer met een waza-ari (bijna ippon) wist Jan Ruurd alle wedstrijden winnend af te sluiten. In Leeuwarden mocht Jan Ruud wederom de eerste prijs in ontvangst nemen, ook hier wist hij alle partijen te winnen. Jan Ruurd kan en mag dan ook vol trots terug kijken op zijn behaalde prestaties van de afgelopen vier maanden.

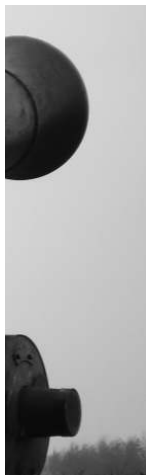
R.L.

OPLOSSING SEPTEMBER 2013 KLIK!

De oplossing van de foto van SEPTEMBER 2013 KLIK! was blijkbaar moeilijk raden getuige het minimum aan juiste inzendingen die binnen kwamen bij de redactie.

De foto was genomen bij de familie Postma aan de Heerenwal 58. Het betrof het engeltje aan de gevel van hun galerie. Uit de juiste oplossingen werd Pieter Swart uit Joure getrokken. Hij wordt nu, net als zijn moeder al eerder, ook bezitter van de enige, echte Stadsomroeper pen.

Deze is ook door u te winnen als u de juiste oplossing van de nieuwe DECEMBER 2013 KLIK! hier afgebeeld weet en instuurt naar de redactie. Geef uw ogen goed de kost in Sloten. We zien uw inzendingen weer graag tegemoet op het bekende adres.

STICHTING ONBEPERKT

Kent u/jij Stichting Onbeperkt? Waarschijnlijk niet... Daarom willen wij ons graag voorstellen! Wij zijn de leukste aangepaste zwemstichting van Súd-West Fryslân.

We zijn er voor iedereen van jong tot oud met een:

- een lichamelijke beperking;
- een zintuiglijke beperking;
- chronische ziekte;
- leerproblematiek voortkomende uit autisme of aanverwante contactstoornissen.

Elke dinsdagavond (buiten de schoolvakanties om) zwemmen wij in de Rolpeal te Workum van 18.15 tot 19.00 uur. Bij ons kun je terecht om zwemles te krijgen, maar ook recreatief zwemmen is mogelijk. Ter ondersteuning hebben we ook een fysiotherapeute.

Het zwemmen bij ons, ziet er wel iets anders uit dan bij de reguliere zwemlessen. Dit natuurlijk alleen al omdat wij jong en oud door elkaar hebben zwemmen. Ook hebben wij veel meer begeleiders in het water zwemmen. Deze begeleiders zwemmen allemaal vrijwillig mee! Een aantal daarvan zijn gediplomeerd (zwemonderwijzers en fysiotherapeut) en zij ondersteunen de andere begeleiders. Zo lukt het ons zelfs om één op één begeleiding te geven aan onze zwemmers, als dat nodig is.

Wij werken met het leszwemmen indien mogelijk met het zwemdiploma A, B en C. Mocht dit niet lukken, dan maken we gebruik van de zwemdiplomaserie van het Envoz, die veel aangepaste zwemdiploma's uitgeeft.

Het vertrouwen in je begeleider, het plezier in het water en de zelfredzaamheid zijn bij ons heel belangrijk! Vanuit het vertrouwen in de begeleider creëren wij plezier in het zwemmen. Vanuit hier proberen we de zwemmers zo zelfredzaam mogelijk in het water te maken en van daaruit een evt. zelfs een diploma.

Wil je meer informatie, wil je je opgeven als zwemmer of misschien wel als vrijwilliger? Bel dan met Janneke Holtman: 0514-522082. Op onze website staat nog veel meer informatie: www.stichtingonbeperkt.nl.

KERSTVERHAAL.

Het onderstaande verhaal, dat gebaseerd is op waargebeurde feiten, werd ons toegezonden door 'lêzer om útens' Rinze Hoekstra uit Diemen. Als redactie willen we hem hartelijk danken voor zijn kerstbijdragen aan ons blad.

De Engelandvaarder

De zware gordijnen waren al gesloten en de kaarsjes in de fraai versierde kerstboom ontstoken. Het was december 1942. De oorlog was al meer dan twee jaar oud en speelde zich voornamelijk af in het verre Rusland en Noord Afrika. Een jongeman keek door een kier in de gordijnen naar buiten naar de Hollandse Schouwburg, recht tegenover hun woning, aan de Plantage Middenlaan in Amsterdam, waar hij met zijn moeder woonde. De vrachtauto's, die de transporten van Joden verzorgden, bleven die avond weg en slechts enkele voorbijgangers spoedden zich voort door de vrieskou, die de stad in bezit had genomen. Hij was één en twintig nu. Een sportieve jongen, die voetbalde bij Ajax en die z'n eerste liefde nauwelijks te boven was. Ze heette Sarah en had op de hbs een onuitwisbare indruk op hem gemaakt. Een donkerharig meisje met een bleek gezicht en zachte ogen. Hij schreef lange brieven die hij in haar schooltas stopte.

Na enkele weken, was ze in de pauze naast hem komen staan en ook de volgende dag. Hij praatte voor twee, deed onhandige dingen en was verliefd tot over z'n oren. Ze waren twee jaar onafscheidelijk. Op een prachtige lentedag in mei waren ze naar de Bosbaan gegaan en daar op een bankje aan het water, terwijl de roeiers trainten, had ze haar handtasje geopend en hem een gele zespuntige ster laten zien.

"Vanaf morgen moet ik hem dragen" zei ze "Je weet toch dat ik Joods ben " en hij zag in haar betraande ogen de betekenis van deze woorden. Hij had haar nog slechts één keer gezien, voordat ze met haar ouders was ondergedoken en in angst zou leven. Nu zag hij bijna dagelijks hoe Joden werden verzameld in de Schouwburg aan de overkant. Soms tachtig, soms honderd, soms duizend. Ze werden enkele dagen later weggevoerd om nooit terug te keren.

Hij draaide zich om en keek naar de kerstboom. Er hingen tientallen prachtige ballen in, die zijn moeder in de loop der jaren had verzameld. Hij had haar geholpen de boom op te tuigen, die het feest van de vrede moest versieren. Maar zijn gedachten waren steeds afgedwaald naar dat tere meisje dat hij zo miste. En nu leek het of de lichtjes sterren werden. Zeshoekige Davidsterren en z'n besluit stond vast.

Hij keek naar zijn moeder en zei toen zachtjes: " Ik ga naar Engeland, ik wil meevechten." Ze zat roerloos in de grote fauteuil, die van vader was

geweest en keek naar de boom. De kaarsjes flikkerden in de warme luchtstroom van de brandende kachel. Toen knikte ze: "Ja jongen jij gaat naar Engeland ". Haar handen trilden niet, haar gezicht was vastberaden. "Volg je hart en je principes. Ik weet dat je niet anders kunt". Toen strekte ze haar armen, nam zijn hoofd tussen haar handen en kustte zijn voorhoofd.

Het was pas ver in het volgende jaar voordat hij de kans kreeg om de gevaarlijke reis maken. Hij was ongedurig geworden en opstandig. Moeder moest hem tot voorzichtigheid manen en ondertussen gingen de deportaties door. Duizenden werden weggevoerd en hij was er getuige van. Toen eindelijk de voorbereidingen klaar waren en hij z'n valse papieren had gekregen nam hij afscheid. Het duurde bijna een halfjaar voordat hij na een lange tocht via Spanje en Portugal per oorlogsschip in Engeland aankwam. Koningin Wilhelmina had hem ontvangen zoals alle Engelandvaarders en hem het Kruis Van Verdienste toegekend. Het zou de eerste van een reeks onderscheidingen zijn die hij nog zou ontvangen voor zijn deelname aan de invasie, het deelnemen aan gevechtshandelingen en het mede bevrijden van Nederland. Hij was een held geworden, maar bloedde van binnen. Zijn Sarah zou hij ook na de oorlog nooit meer terugzien. In z'n hoofd maalden de beelden van dood en verwoesting en hij had zo snel mogelijk het leger verlaten ondanks een glanzende carrière die hem te wachten stond. Hij stortte zich in het uitgaansleven waar de vrouwen hem koesterden als ware hij God maar er was uiteindelijk maar één vrouw die hem tot rust kon brengen. Ze was directiesecretaresse, mollig en klein en 15 jaar ouder. Zij was het die hem begeleidde uit het moeras van de oorlog.

Vele jaren later leerde ik hem kennen. Een vriendelijke man, met veel humor en compassie. Die zich samen met zijn vrouw ontfermde over andermans kinderen. Op 4 mei legde hij op de Dam een krans namens de Irene Brigade voor de gevallen kameraden. Want vriendschap en loyaliteit waren de pijlers van zijn bestaan. Een idealist, gekant tegen alle onrecht, die door toeval in mijn leven was gekomen. We waren erg bevriend geraakt en op eerste kerstdag werden mijn vrouw en ik uitgenodigd voor een kerstdiner. We reden naar Amsterdam-West, naar een groot flatgebouw waar hij en zijn vrouw woonden. Aan de deur hing al een grote kerstster en eenmaal binnen werden we getroffen door de feestelijke sfeer van Kerst die er heerste. Op de lange tafel stonden de mooiste glazen en kristallen karaffen en het oud porseleinen servies was keurig gerangschikt als door een architect beroerd. Alom brandden kaarsen, maar het middelpunt was de stralende Kerstboom met de flonkerende ballen. Ik liep naar de boom om alles van nabij te

bewonderen. " De antieke figuurtjes, de vogeltjes, de engeltjes, die zijn nog van mijn moeder geweest, " zei hij. "Twee dagen ben ik bezig geweest om de boom op te tuigen." Ik zei hem dat het een kunstwerk was geworden en het compliment deed z'n ogen glanzen. "Heb je al geroken, die heerlijke dennengeur?" Ik beaamde het en snoof nog maar eens flink om hem te behagen. Maar hij brak een klein takje van de boom en wreef het tussen zijn vingers. "Ruik nog eens, " zei hij en hield het takje onder mijn neus. Ik rook het bos. "Natuur, daar geloof ik in. Dat is de religie die zichtbaar is. Die hoeft niet te overtuigen. Dat gaat vanzelf.

Die boom is een ode aan de natuur, die mijn god is, die me nooit bedriegt en die er altijd voor me is". Hij had zich iets naar mij toegebogen en het leek of zijn pupillen zich verwijdden achter de brillenglazen die de kaarsjes weerkaatsten. Ik zweeg, want zijn enthousiasme overvleugelde mij. Moest ik hem lastigvallen met tsunami's, bosbranden, vulkaanuitbarstingen, sprinkhaanplagen en ga zo maar door? Hij had me bij de arm genomen en leidde me naar een tafeltje waar flessen met de verrukkelijkste wijnen stonden en schonk twee glazen in. "Proef je de druiven, en de grond en de vroeg hij" Ik knikte. Wat moest ik zeggen? Dat God de aarde had geschapen en de natuur en ook de wijn? Maar was dat wel zo of had de mens zelf een God gecreëerd en als er een God was, waarom had hij dan mijn vriend de oorlog in gestuurd en zoveel anderen en waarom Sarah.... Hij las mijn gedachten en plots was hij de vriend. "Kom maar jongen "zei hij. "We gaan aan tafel zitten en het feest van de nostalgie vieren" en dat deed ik.

Hij is 82 geworden en de dof geworden medailles liggen in een kast. Af en toe haal ik ze tevoorschijn. De laatste getuigen van een idealist die niet slechts toekeek en ik weet het bijna zeker, dat als hij nog ergens in de natuur is of in een hemel en er wordt kerst gevierd, dan zal hij de boom optuigen, mooier dan ooit tevoren en tussen alle versieringen zal een zespuntig stukje gele stof hangen, in het midden, omringd door de glinsterende ballen, de antieke figuurtjes, de vogeltjes en de engeltjes, alsof het beschermd moet worden.

"KERST-INN SERIOUS REQUEST"

Zaterdag 21 december wordt ook dit jaar een Kerst-inn georganiseerd in Sloten. Dit jaar alleen niet zomaar één, maar geheel in het teken van Serious Request. Sinds 2004 hebben radio 3FM en het Rode Kruis een unieke samenwerking dankzij 3FM Serious Request. De week voor kerst sluiten drie dj's zich op in het Glazen Huis om aandacht te vragen voor een stille ramp. Dit

jaar aandacht voor: Diarree: voor ons vaak niet meer dan een vervelende aandoening. In Sub-Sahara Afrika en Zuid-Azië is het één van de belangrijkste doodsoorzaken voor kinderen van vijf jaar en jonger. Elk jaar sterven 800.000 kinderen aan diarree, elke dag zo'n 2.200 kinderen! Het hele land komt in actie, van klein tot groot, met als resultaat ieder jaar een miljoenenopbrengst!

Dit jaar staat het glazen huis in Leeuwarden, een uitgelezen kans om vanuit Sleat ook een steentje bij te dragen. Met het organiseren van de Kerst-inn wil de OVS dit doen. Met andere woorden: 'Alle opbrengsten tijdens de Kerst-Inn aan eten, drinken, spelletjes, muziek etc. worden aan Serious Request gedoneerd'. Losse donaties zijn natuurlijk ook van harte welkom! Het wordt niet alleen een evenement voor het goede doel, belangrijk is ook dat het een gezellige middag wordt in wintersfeer met muziek, een hapje, een drankje en spelletjes! Voor iedereen zowel jong als oud leuk.

Kom ook, zaterdag 21 december op de Voorsteek tussen de terrassen van 'Taverne Het Bolwerk' en 'De Zeven Wouden' vanaf 17:00 uur en help mee! Binnenkort ontvangt u nog verdere informatie hierover in de brievenbus.

Namens de OVS, Sietske van Dijk

De uitgave van 'De Stadsomroeper' geschiedt onder verantwoordelijkheid van de redactie. De redactie is verantwoordelijk voor de inhoud van de vaste rubrieken zoals: Hjør en Hjoed, Pakes' Sleattemer Ferline, Sleat Eartiids en Hjoed-de-dei, Bedrijvigheidjes enz.

Artikelen op naam vallen niet onder de verantwoordelijkheid van de redactie. De inhoud van de artikelen die buiten de verantwoordelijkheid van de redactie vallen, geeft niet noodzakelijkerwijs de mening van de redactie weer. Ook eventuele copyrights van derden vallen buiten de verantwoordelijkheden van de redactie. De redactie behoudt zich het recht voor ingezonden artikelen te weigeren of te redigeren. Aanhaling uit en overname van artikelen is toegestaan, mits vooraf toestemming van de redactie is verkregen.

VVV, OVS EN PL. BELANG BUNDELEN KRACHTEN

Het is belangrijk dat we gezamenlijk Sloten beter op de kaart zetten: Als voor iedereen de zon schijnt, hebben we allemaal profijt van mooi weer. Waarom? Hoe?

Op dit moment zijn er meerdere clubjes en verenigingen in Sloten die zich allemaal inzetten voor Sloten. Ze promoten de stad door het organiseren van activiteiten, het stadsgezicht te verbeteren, klankbord te zijn voor de bewoners etc. Dat is allemaal heel belangrijk, maar het zou veel beter werken als dat centraal gecoördineerd zou worden, zodat de partijen van elkaar weten waar ze mee bezig zijn en vooral ook de inwoners & toeristen op de hoogte zijn.

We willen nu de krachten bundelen en samenwerking zoeken tussen het Museum, VVV, Plaatselijk Belang en Ondernemersvereniging en eventueel andere belanghebbenden. Daarvoor staan verschillende dingen op stapel.

Eén website

Op dit moment zijn er voor Sloten al diverse sites actief;

www.sloten.nl

www.historischsloten.nl

www.destadsomroeper.nl

www.molenvansloten.nl

www.museumsloten.nl

Tegenwoordig zit iedereen op het internet en social media. Van het bestellen van een paar schoenen tot het kopen van een huis, alles is er te vinden. Zo maakt de moderne toerist ook steeds vaker gebruik van het internet om tijdens de vakantie te zoeken naar leuke uitstapjes in de nabije omgeving.

Nu bleek dat er voor deze toerist weinig tot niets over onze mooie stad Sloten te vinden was.

Om Sloten beter op de kaart te zetten is er in de afgelopen maanden door het museum, VVV, plaatselijk belang, de ondernemersvereniging en Hans Tadema een nieuwe website voor Sloten ontworpen.

Hierop kunnen toeristen maar ook wij als inwoners alle activiteiten die in Sloten en in de nabije omgeving worden georganiseerd vinden. Daarnaast worden de bedrijven in Sloten met bijbehorende websites en een plattegrond weergegeven.

Kijk op www.sloten.nl <<http://www.sloten.nl/>> om de site zelf te bewonderen en deze vervolgens via uw eigen social media te verspreiden!

Jaarkalender

Een gezamenlijke jaarkalender geeft inzicht in alle activiteiten, zodat alle belanghebbenden, bijvoorbeeld het VVV, ook daadwerkelijk alle geplande activiteiten kunnen laten zien. De kalender moet zichtbaar zijn in Sloten en buiten Sloten (online communicatie) om juist toeristen hierheen te trekken. Het VVV (gevestigd in het museum) lijkt daarvoor de aangewezen instantie en wil dat ook wel op zich nemen.

We kunnen daarvoor de website www.beleeffriesland.nl benutten. Dit is een 'gratis' promotiemiddel waarop je informatie en activiteiten kunt plaatsen.

Goed gastheerschap

Een belangrijke vraag was ook hoe wij in Sloten invulling aan goed Gastheerschap Sloten. Dit gaat vooral over ondernemers en instellingen als het museum, het VVV, de horeca en de winkels. Goed gastheerschap betekent dat openingstijden goed worden afgestemd, dat toeristen weten waar ze geld kunnen pinnen, waar ze terecht kunnen voor een hapje of een drankje of voor diesel voor hun boot, waar ze een fiets kunnen huren, enzovoort.

We willen ook gebruikmaken van de subsidieregeling van de gemeente voor het plaatsen van openbare Wifi. Voor Sloten is dat natuurlijk een unieke gelegenheid.

Voortgang

De groep vergadert met een frequentie 1 keer in de drie weken. Groepen die willen aansluiten kunnen contact opnemen met Gonny Hornstra; email: info@museumstedhussleat.nl

Betrokken bij dit initiatief zijn:

Theo Vis

Sietske van Dijk

Minke van Dijk

Anna Ietske Kars

Ruben de Vries

Gonny Hornstra

Hilde de Haan

Hans Tadema

Namens het museum,
het VVV en alle ondernemers,
Margriet Agricola
& Minke van Dijk

STOARM YN SLEAT 28-10-2013

Jetske Zandstra-Koopmans, Jannie Laanstra, Gosse Haga en Jacob Tijsseling
nimme de skea van de oktoberstoarm op.
Foto: Gerben Stegenga

DUIVEN HOBBY VAN REITZE SCHOTANUS:

Tijdens het hooien bij Jurjen Breimer raakte ik in gesprek met Reitze Schotanus (17), van de Wyckelerweg, over zijn hobby: het kweken en houden van Duivinnen en Doffers – Duiven in de volksmond. ***"Het mooiste aan duiven is dat ze weer thuiskomen. Waar je ze ook loslaat, ze vinden meestal hun weg weer terug naar huis. Fascinerend hoe deze dieren dat doen."***Zijn liefde voor dieren zit hem van huis uit in de genen. Hij besteedt gemiddeld ongeveer één a twee uur per dag aan deze hobby. Vooral het leren trainen vraagt veel tijd

Hoe ben je aan deze hobby gekomen?

Reitze: "In 2007 vond ik in de stad een Engelse duif. De eigenaar kon hem niet ophalen en toen ben ik hem gaan verzorgen. Maar ja op één duif raak je snel uitgekeken. Ik had er totaal geen verstand van en dacht er een vrouwtje bij te kopen. En maar wachten op de eieren en totdat het twee heren bleken te zijn. Dan kun je lang wachten natuurlijk. Ik kon het ook niet goed zien. Als duiven ongeveer een half jaar oud zijn, kun je het geslacht pas goed vaststellen. Later kreeg ik er tien jonge duiven bij van een kennis uit Balk. Toen ik ze voor de eerste keer losliet, raakte ik er meteen twee kwijt. Ja, dat motiveert niet echt goed. Maar ja met de acht overgebleven duiven ben ik aan wedstrijden begonnen. Maar ik had duiven voor de lange afstanden en toen moest ik duiven gaan trainen voor de kortere afstanden namelijk van 100 tot 300 kilometer. Zodoende heb ik die acht verkocht en daarvoor in de plaats nieuwe gekocht van Pieter Pander uit Wijckel. Vervolgens heb ik een aantal kwekers gekocht. Die zijn er uitsluitend voor het produceren van jonge duiven. Dat zijn goede duiven die veel wedstrijden hebben gewonnen of van ouders die veel wedstrijden hebben gewonnen. Je bouwt dan een goed geslacht op van wedstrijd duiven. Als je veel prijzen in Friesland en Nederland wint, dan bouw je een ras op. Een bekend duiven ras is Heremans-Ceusters, uit België. Die heeft zijn duiven voor 3,4 miljoen euro verkocht en zijn duurste duif was 3 ton. Dan heb je wel een goed ras opgebouwd. Dat is overigens niet mijn ambitie. Voor mij is de pure hobby en niet mijn werk. Als het je werk is heb je hokken van 30 meter en honderden duiven. Mijn hokken zijn 9,5 meter en 2 meter diep. Voor een hobby duivenhouder best wel groot. Achter deze hokken zitten de kwekers en die komen niet los. Ik heb er eigenlijk een hekel aan, duiven krijgen vleugels om te vliegen. Ik speel met de duiven in de categorie Vitesse en Midfond. Dat zijn afstanden van ±100 tot 600 kilometer. Duiven zijn gek op hun hok, hoe ver je ze ook brengt. Zij vliegen afstanden van 300 tot 700 kilometer. Fond is tot 1300 kilometer vanuit Barcelona en dat is de verste startplaats vanuit hier.2) Duiven zijn gek op hun hok, hoe ver je ze ook brengt.

Eigenlijk zie ik vrouwelijkheid en moederlijkheid in ze. Gek op hun eigen huis. Ze zijn ook heel zachtvaardig en dat spreekt mij aan. Hoe gek ze zijn om weer in het hok te vliegen. Je ziet de opwinding erbij. Ik heb wel duiven gehad die twee weken onderweg waren, verschrikkelijk vermagerd maar ze komen weer thuis en dat vind ik prachtig. Het voelt heel vertrouwd dat ze altijd weer thuiskomen. Met mijn oudste duif – uit 2007 – heb ik een eerste prijs gewonnen.

De grootste vijand van de duif is de roofvogel – en dat is ook een stukje natuur. Vorig jaar was het heel erg. Toen pakte een sperwer in twee weken zeven jonge duiven en dan baal je wel. Roofvogels kan en mag je ook niet afschieten. Ze zijn ook zo snel, dat het je niet eens lukt ze te raken. Dit jaar is het goed gegaan en heb ik veel jonge duiven kunnen behouden. De andere vijand van de duif is de marter, die vreet alle duiven in een keer dood. Gelukkig heb ik dat nog niet meegemaakt. Overal komen die beesten door heen. Die mogen ook niet bestreden worden en dat vind ik wel eens onrechtvaardig. Dat geldt ook voor slechtvalken. Ze beschermen veel hier in Nederland maar soms moet je wel eens ingrijpen om de natuur zelf te beschermen.

Momenteel heb ik elf mannetjes (doffers) en elf vrouwtjes (duivinnen). Ze moeten goed leren vliegen. Dan zijn ze op een gegeven moment vertrouwd met en in het hok en dan moeten ze ineens iets anders gaan doen. Vooral als ik ze voor het eerst uitlaat, slaat de paniek wel eens toe. Ze moeten leren naar mij te luisteren en daarom voer ik ze vanuit de hand. Als ze binnen moeten komen dan fluit ik en komen ze niet, dan krijgen ze geen eten. Ze moeten naar mij luisteren, vooral bij wedstrijden, dat scheelt tijd en daar gaat het bij de wedstrijden om. Aan duiven, die tam zijn en niet als gekken door het hok heen en weer vliegen als ik eraan kom, beleef ik plezier. Overigens – bijna net als in het mensen leven - mannetjes zijn meer mooi weer vliegers, vrouwtjes zijn bikkels die zijn bij slecht weer eerder thuis. Mannetjes zijn gek op vrouwtjes, maar omgekeerd zijn vrouwtjes niet zo gek op mannetjes, maar gekker op pinda's. Daar zijn zij dol op. Het is ook goed voor ze want er zit veel vet in. Zo probeer ik de vrouwtjes snel naar huis te krijgen, door hen te trakteren op pinda's. Sommige mannetjes hebben twee vrouwtjes en dat motiveert hen ook extra om snel naar het hok terug te keren. "

Over welke kwaliteiten moet je beschikken voor deze hobby?

Reitze: "Geduld, heel veel geduld. Ik ben nu vijf jaar bezig en heb vorig jaar een eerste prijs gewonnen met mijn duif. Van de vijf wedstrijden heb ik er drie gewonnen. Je moet je eigen gang ook gaan. Iedereen komt met adviezen, wat je het beste kan doen. Het is belangrijk je eigen koers te varen. Je moet doen wat bij je past en wat past in de lijn van degene van wie je de duiven hebt gekocht. Je moet ook streng zijn, als duiven niet goed genoeg zijn, moet je ze weg doen. Duiven die niet goed genoeg zijn verkoop ik niet. Voor het kweken zijn er ook verschillende systemen. Zo kun je op het nest spelen, dit houdt in dat als de duiven

eitjes of jongen hebben, dat er dan een van beide partners meedoet aan de wedstrijd om zo extra gemotiveerd te zijn. Ook kun je spelen op weduwschap, dit houdt in dat de duiven week in week uit gescheiden zitten van hun partner en alleen na de wedstrijd een uur bij elkaar mogen zitten. Dan zijn ze super blij. Daarna zijn ze weer alleen en moeten ze weer op krachten komen. Om ze klaar te stomen voor de wedstrijd is de juiste dosering voer en water heel belangrijk. Ze hebben nu – wintermaanden – vakantie en dan mogen ze veel van me. Het seizoen loopt van 1 april tot 21 september. Als het voorjaar koud en slecht is dan vliegen ze na het seizoen ook nog wel langer door.

Duiven hebben elke dag goede verzorging nodig – ook om de vervenacht goed op peil te houden. Voor het houden van duiven heb je tijd, maar ook de ruimte nodig. Als ik in de stad zou wonen, zou ik geen duiven houden.

Het is van belang het aantal duiven binnen de perken te houden, anders maken ze er een bende van. Veel duiven in stedelijke gebieden zijn ongezond, ze hebben ook vaak luizen. Veel mensen hebben daarom een negatief beeld van duiven. Ze poepen alleen maar. Het klopt niet want tijdens het vliegen kunnen ze niet poepen, het heeft met de vleugels te maken, die zitten tijdens het vliegen naast het lichaam, ze trekken ze, net als een vliegtuig, in. Ze zijn schoon en houden van water. Ze kunnen niet zwemmen en moeten daarom kunnen staan in het water. Als een

duif met zijn vleugels onder water komt, dan verdrinkt hij. Duiven vliegen daarom ook liever niet over grote wateren zoals het IJsselmeer, maar liever over land. Het zijn kudde dieren en je moet op zoek naar die ene duif die slim is en niet achter de anderen aan vliegt bij slechte weersomstandigheden. Een slimme duif beschikt over een goede GPS, die snel de weg naar huis terugvindt. Dat is de reden dat ik bepaal, wie welk eitje mag uitbroeden omdat ik goede duiven wil, die slim zijn en goed kunnen vliegen. Ik bepaal ook wie met wie kan gaan paren. Dus de besten mogen eitjes leggen, en de mindere (maar zeker niet slechte) duiven mogen de eitjes uitbroeden ook omdat iedereen blij is met jonge grootbrengen. Dit doe ik omdat ik goede duiven wil, die slim zijn en goed kunnen vliegen. En ook om inteelt te voorkomen. Natuurlijk is het geen garantie dat alle jongen goed zijn, maar de kans is dan wel het grootst.

Niemand weet precies hoe het zit, hoe het komt dat ze de weg terug vinden. Sommigen verklaren dit uit de stand van de zon. Maar als het bewolkt is dan komen ze ook terug. Fascinerend. Ik ben ook (jeugd) lid van een duivenvereniging en zo af en toe krijg ik ook wel eens een duif. Ze gunnen mij wel goede duiven ook omdat iedereen blij is met jonge mensen bij de vereniging. In Friesland ben ik één van de jongsten. De vereniging organiseert de wedstrijden en ook het transport van de duiven er naar toe. De verantwoordelijkheid over je duiven worden dan overgedragen aan het afdelingsbestuur. Een goede duif kan elke week wel vliegen. Soms zijn ze niet in vorm en dan laat je ze een paar weken rusten. Jonge duiven wil ik na twee maanden al laten vliegen en die bouw ik al snel op. Dit jaar werd ik met de jonge duiven 1, 2 en 3 en dat is een prestatie om trots op te zijn. Super"

Hilde de Haan

Bedankt!

Langs deze weg wil ik iedereen bedanken voor de warme belangstelling in de vorm van kaarten en bezoeken tijdens mijn verblijf in het ziekenhuis en mijn verhuizing naar Donia Hiem. Het heeft mij erg goed gedaan.

Jeltje Breimer-op de Hoek, Donia Hiem Zorgcentrum, kamer 26
Stationsstraat 1, 8561 JT St. Nicolaasga, tel: 0513-431062

DOOR HET SLEUTELGAT GEHOORD...

Bij de redactie zijn weer 'sleutelgaatjes' binnengekomen die we u niet willen onthouden want er is geen mooier vermaak dan....., juist u weet het wel. Schroom dan ook niet als u iets leuks, grappigs, lachwekkends of ontroerends meemaakt in uw omgeving dat aan ons door te geven. Alleen dan kunnen wij deze rubriek blijven vullen. Deze keer over zoekgeraakte spullen, brandschone mensen en blonde tandartsassistenten.

OEFENEN VOOR DE TOCHT DER TOCHTEN OF....???

Het was tijdens één van die laatste zwoele dagen eind oktober dat het leek of er twee schaatsters door It Far schaatsten. Heel langzaam, dan één been naar uiterst rechts en dan het andere been uiterst naar links bewegend, de ogen strak op de straat gericht om zo de volle breedte van de straat te benutten. Op een afstand van ongeveer tien meter van elkaar werd de afstand vanaf halverwege It Far naar Cafetaria de Koepoort afgelegd. Wat bleek? Eén van deze schaatsters, de vrouwelijke helft, was Nel Schwagermann, woonachtig aan It Far.

De vorige dag, na haar wekelijkse klaverjasmiddag in De Koepoort op weg naar huis, was zij haar gehoorapparaat verloren. Ze ontdekte dit 's avonds nadat de duisternis al was ingevallen en reeds dezelfde avond had het hierboven beschreven tafereel zich ook al afgespeeld maar dan gewapend met een zaklantaarn op de grond gericht op zoek naar het verloren hoortoestel.

Toen was nog niemand dit opgevallen maar de volgende dag vroeg één ieder die dit tweetal op deze manier zich zag voortbewegen zich af of deze mensen misschien al aan het oefenen waren voor de 11-studentocht of dat ze last hadden van het nog relatief warme weer?

De reden werd dus al snel duidelijk gemaakt door het duo en een dikke beloning werd al in het vooruitzicht gesteld voor de vinder van het kostbare kleinood. Eén ieder die hiervan afwist en richting stad liep, keek dus voortdurend goed naar de grond in de hoop tegen de vette beloning aan te lopen. Het duo zelf keek ook nog goed onder struiken en heggen

want het waaide nogal stevig die dag en het zou toch zomaar kunnen zijn dat het apparaatje daar ergens onder terecht gekomen was. De omwonenden en getuigen van het voorval leefden allen intens mee met dit zwaar getroffen gezin en legden zich allen die nacht met een zwaar gemoed ter ruste.

De volgende dag meldde een zeer opgeluchte Nel zich bij de verontruste naaste burens..... Ze bracht de blijde boodschap dat ze in de keuken stond en haar oog viel op een in de vensterbank staand scheepje en..... dit vervoerde haar verloren gewaande hoorapparaat.

'SA LILK AS IN SEAGE'

Afgelopen voorjaar meende onze gemeente dat de rustieke groene lantaarnpalen een likje verf nodig hadden. Zo ook de lantaarnpaal achter huize Hoekstra. Deze paal echter was ernstig overwoekerd door klimplanten afkomstig van de tuinmuur van rastuinier Tjibbe, zodat de gemeente zich genoodzaakt zag de heer Hoekstra te sommeren onverwijld over te gaan tot rigoureuze snoeiwerkzaamheden. Zo gezegd, zo gedaan. De lantaarnpaal werd in al haar glorie weer tevoorschijn getoverd. Dit gold ook voor de minstens veertig jaar oude tuinmuur en die aanblik was beslist minder fraai. Het bouwwerk, krakend in al haar vorige-eeuwse voegen en ontdaan van weelderige klimop ondersteuning, donderde als het ware bijna om. Hier diende ingegrepen te worden. En niet te zuinig. Allereerst moest de klimop met wortel en tak verwijderd worden. Om niet onbeslagen ten ijs te komen spoedde Tjibbe zich richting een Duitse supermarkt, waarvan de naam klinkt als het Engelse woord 'little'. Daar werd een nagelnieuwe handzaag aangeschaft voor het niet geringe bedrag van vijf euro en veertig centen. Tjibbe houdt kennelijk wel van Deutsche Gründlichkeit.

Om een lang verhaal kort te maken: na een uur lang heftig zagen zat het aanhangwagentje verstopt onder een grote berg klimop afval. Een dikke uitstekende tak werd nog vakkundig met de nieuwe handzaag weggewerkt waarna de boel met een net werd vastgezet. Op naar de stortplaats in Balk. Een uur later was Hoekstra, goedgemutst en wel, weer terug om het resterende groenafval weg te brengen. Die goedgemutstheid verdween als

sneeuw voor de zon toen bleek dat de nieuw aangeschafte handzaag nergens te vinden was. Waar is dat verrekke ding? In alle hoeken en gaten werd gezocht. Ook passerende Duitse toeristen schoten te hulp maar de taalbarrière gooide roet in het eten. Wo ist meine Sage? Was sagen Sie? Niks natürlich, ik ben 'm kwijt. Als goedwillende Duitse toerist ben je dan snel ausgeloot.

Plotseling verschoot Tjibbe van kleur (u moet hierbij denken in termen van blozend roze naar vaal wit) toen hij zich realiseerde waar hij het zaagje een uur geleden had neergelegd. Op het dak van de auto. Alle werkzaamheden werden onmiddellijk gestaakt, een algehele bouwstop afgekondigd. Hier dreigde een faillissement van bancaire propoities. Die zaag moest en zou teruggevonden worden. Tot laat in de avond is Tjibbe op pad geweest. Eerst wandelend tot bijna in Wijckel, daarna fietsend langs de gehele route, zelfs langs beide zijden van de weg zodat een aantal inwoners van Wijckel zich bezorgd afvroeg of Tjibbe wel helemaal in orde was. Daarna naar de stortplaats en tenslotte nog maar eens diezelfde route met de auto. Alle inspanningen zonder resultaat. Zichtbaar aangeslagen werd de jeneverfles ontkurkt en overwogen nog één keer de gehele route langs te lopen. Gelukkig werd het dierbare zaagje een dag later bij de rechtmatige eigenaar terugbezorgd. Anders doolde hij nu nog rond.

VOORSTREEK WINTERKLAAR

Sommige mensen vegen hun stoep maar bij fam. Wouter en Richtje de Vries gaat het nog net even verder. Daar komt zelfs de stofzuiger er aan te pas! Met al dat blad nog aan de bomen is Wouter vast nog wel even zoet geweest! De Voorstreek ligt er in ieder geval superschoon en winterklaar bij.

Wouter in vol ornaat aan de slag

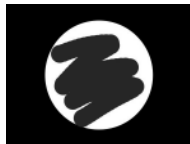
TANDARTSASSISTENTE IN DE BOUW

Zoals misschien genoegzaam bekend is, is onze lokale aannemer Jan Oenema momenteel druk bezig met de renovatie van de woning van de familie Risselada aan de Heerenwal alwaar Doutsje en Willem met het gezin hun intrek gaan nemen. Jan en zijn kornuiten leggen vloeren, timmeren kasten, hangen deuren op zijn plaats en 'soksawat.' Nu wilde het geval dat Jan op een maandagmiddag last kreeg van een knie. Met het verstrijken van de jaren heb je dat soms wel eens. Maar geen Jan overboord, aannemer Oenema is niet het zeurderige type en met een paar aspirientjes kom je een heel eind. Doorwerken is het devies. Helaas, de volgende ochtend was de knie dik en stijf en kon Jan nauwelijks uit bed komen. Timmeren en zagen was al helemaal niet aan de orde dus moest Jan het werk aan zijn collega's overlaten. Moederziel alleen zat hij thuis aan de koffie en verveelde zich te pletter tot de telefoon overging. Collegakornuit Marco Haga had een goed idee. Jan, luister eens, ik weet toevallig dat Willem en Doutsje voor noodgevallen altijd een paar krukken in de schuur hebben staan. Zou jij die niet kunnen lenen? Ben je weer wat mobiel. Jan sprong een gat in de lucht, bij wijze van spreken dan. Vlug de telefoon gepakt en Doutsje gebeld met de mededeling dat de renovatie van hun woning op schema lag en de vraag of hij de krukken mocht gebruiken. Doutsje, tandartsassistente en de goedigheid zelve (een zeldzame combinatie), beloofde ze nog diezelfde morgen te brengen.

Twee uren later was er nog steeds niks, niemendal, noppes afgeleverd en had Jan al behoorlijk 'de smoar yn'. Nogmaals Doutsje gebeld en of ze alsjeblieft die krukken kon bezorgen want Jan wilde weer aan de slag. Doutsje begreep er niets van want ze had ze al bijna twee uur geleden bij de kistjes bier gezet en of er wat aan zijn ogen mankeerde. Nu zijn er vast zaken te bedenken die Jan wel eens niet kan vinden, maar waar de kistjes bier staan is beslist niet één van die zaken. Jan 'huppelde' naar de achterdeur. En jawel. Bovenop een kratje lag een plastic tas met daarin iets dat nog meest leek op een schoenendoos. Even dacht Jan aan krukken die men in elkaar moest schroeven, of aan elkaar moest draaien, een bouw pakket voor beginnende 'manke Nelissen' of zoiets? Niets was minder waar. De doos bevatte een paar schitterende, nieuwe deurkrukken.

HOE STEMDE SLOTEN?

45 SCC De Poarte, Sloten

Verkiezing: Verkiezing
Stembureau: Gemeenteraad 13-11-2013
SCC De Poarte, Sloten
Kerksteeg 49
8556 AA
Sloten

Lijst	Partij	Aantal stemmen	Percentage
1	FNP	112	35,22%
2	Christen Democratisch Appèl (CDA)	63	19,81%
3	Partij van de Arbeid (P.v.d.A.)	19	5,97%
4	VVD	53	16,67%
5	ChristenUnie	31	9,75%
6	Democraten 66 (D66)	24	7,55%
7	Nieuwe Communistische Partij - NCPN	2	0,63%
8	GROENLINKS	3	0,94%
9	NPP, Nieuw Politiek Peil	11	3,46%

EVEN TERUG OP HET BUITENLAND

Wat doe je als de woning, waar je de eerste jaren van je leven hebt doorgebracht, na 55 jaar leeg komt en je onbedwingbaar nieuwsgierig bent of er nog iets terug te vinden is uit deze eerste gelukkige jaren? De vraag stellen is hem beantwoorden. Je stelt alles in het werk om nog eens de binnenkant van het huis te kunnen bekijken. In de periode van 1950 tot 1958 woonde op het Buitenland het gezin van Jurjen en Tine de Boer. Ze waren in 1946 in Lemmer getrouwd en hadden daar een optrekje waar hun eerste twee kinderen Johannes en Ynze geboren werden. In 1949 kreeg Jurjen, die kapper was, in Sloten een baan als kappersknecht bij Pieter Steenbeek. Ze gingen wonen in het huisje aan Bolkwerk 74, waar later Jelle Leentjes woonde. In oktober 1950 verhuisde ze naar het Buitenland 35, daar werd in 1952 hun derde zoon Jan geboren. Door deze gezinsuitbreiding werd dat hoekhuisje te klein maar de burens van nummer 34, de familie Wignand, wilden wel iets kleiner wonen, dus besloten ze te ruilen. Eind 1953, hartje winter, werd alle meubilair over en weer van het ene naar het andere huis verplaatst. Daar op nummer 34 werden nog twee kinderen geboren. In 1955 dochter Stieneke en in 1957 nog een zoon, Alex.

Jurjen was kerkelijk actief in Sloten. Hij bespeelde het orgel in de grutte tsjerke, was bij de leiding van de zondagsschool en zong in het kerkkoor Asaf. In de kapperszaak ging het niet goed. Er ontstond een arbeidsconflict en Jurjen kwam op straat te staan. Hij probeerde van alles om in het onderhoud van zijn gezin te voorzien. Hij ging de boer op om mensen aan huis te knippen; ging monsternemen bij boeren; handelde in petroleum en werkte als grondwerker bij de aanleg van het waterleidingstation op Spannenburg. Na verloop van tijd kreeg hij een baan als kapper in de Johannes Post Kazerne in Havelte. Daarvoor was hij een hele week van huis. Dat was niet vol te houden. Toen hij een vaste baan kon krijgen bij Tonnema in Sneek, werd die mogelijkheid met beide handen aangegrepen. Eerst reisde hij dagelijks met de bus op en neer. Eind 1957 kwam er een woning vrij en verhuisde het gezin daar Sneek. Dat betekende afscheid nemen van Sloten.

Voor de drie oudsten was dat het meest aangrijpend. Zij waren hier naar de bewaarschool geweest – die was toen in de Poarte – maar ook naar de eerste klassen van de lagere school bij juffrouw Vos en meester Rinkema en later Folkertsma. Ze hadden gespeeld in de stad op de bolwerken en hadden hun vertier gehad in de landerijen rondom de stad. In de winter zette Tine de jongens voor het huis op de vaart op het ijs waar ze het schaatsen leerden. Ze speelden in en om de boerderij van Breimer, Hamburger en Meine Kroes. Iedere dag mochten ze melk halen in een emmertje bij de achterdeur van de boerderij van Germ Groenhof. Al die mooie dingen moesten ze nu loslaten en achterlaten. De grote stad Sneek had zeker ook wel uitdagingen maar de tijd in Sloten en de

herinneringen daaraan zijn altijd de boventoon blijven voeren in de gesprekken tot vandaag aan toe.

En dan komt 55 jaar na vertrek het huis opnieuw leeg. Harm Akkerman is graag bereid een rondleiding te geven. Veel van de bekende plekken zijn terug te vinden. Daar waren de bedsteden waarin we sliepen. Je kon er met je handen zulke leuke schaduwfiguren maken op de muur als in de winter 's morgens om 5 uur de buiten verlichting aanging bij de boerderij van Hamburger aan de overkant van het water. Daar was het keukentje, daar het kleine kamertje waar we altijd zaten te luisteren naar de radio die op een plank aan de muur stond. En op de zolder zijn de hanenbalken nog zichtbaar, waar we opklommen als onze ouders even niet keken. Herinneringen te over. Na de bezichtiging doen we met zijn allen nog even een rondje door Sloten en onder het genot van een kopje koffie bij Sjoerd Lolkema gaan de verhalen en herinneringen nog door. Sloten heeft een onuitwisbare indruk op ons achter gelaten.

In Sneek ging ons leven verder.

Johannes deed een technische opleiding en werd timmerman. Hij is nu gepensioneerd. Ook Ynze deed een opleiding aan de technische school. Hij werd buschauffeur en heeft dat 30 jaar gedaan. Later, in 1998 kwam hij in de politiek terecht. Eerst bij de gemeenteraad van Gaasterlân-Sleat als raadslid en wethouder en later werd

hij lid van Provinciale Staten. Jan ging naar de ULO. Hij kreeg een baan bij de rechtbank Leeuwarden en volgde een opleiding tot gerechtssecretaris. Hij is daar nu nog werkzaam. Stieneke deed de huishoudschool en kwam in de verzorging. Op dit moment is ze postbesteller in Scharnegoutum bij Post.nl. Alex werd buschauffeur en heeft op dit moment een videobedrijf in Sneek en is eigenaar/producent van Sneek TV.

Ynze de Boer Balk.

BURENDAG 2013

In het kader van de landelijke, jaarlijkse burendag hielden de Dubbelstraat, de Wyckelerweg (aan de kant van de Mallemok) de Voorstreek en alles wat er tussen in ligt al weer voor de vierde keer een gezellig samen zijn met een groot aantal buurtbewoners. Dit jaar was de organisatie in handen van Pieter Albada, Jeannet de Groote en Marijke Haga.

Na een avondje kort vergaderen waren zij er snel uit. Iedereen is welkom, zelf eten en drinken meenemen en graag hulp bij het opbouwen. Voor de jeugd was er een knikkerbaan geregeld en voor de volwassenen had Pieter een fotospeurtocht van Sloten gemaakt. Want ja, hoe goed ken je je eigen stad?

Zaterdagmiddag
22 september
rond de klok van
drie uur stonden
er al een aantal
mannen klaar om
een grote
partytent op te
zetten. Dit moest
jammer genoeg
een aantal keren
over voor dat hij
goed en wel in
elkaar zat. Tegen
het einde van de
middag
druppelden de

eerste buurt bewoners de weide in, bepakt en gezakt met stoelen, tafels, borden, bestek, BBQ 's en eten en drinken. Rond vier uur was de tijd om de BBQ aan te steken en gezellig met elkaar te eten, bij te kletsen en de foto's op te lossen. Dat viel best nog tegen want Pieter had het flink moeilijk gemaakt maar door met zijn allen een beetje te overleggen en bij elkaar spieken zijn zij er toch redelijk uit gekomen.

Bij de vuurkorf bleef het, mede door het aangename weer, nog tot diep in de nacht gezellig. Zeker weer voor herhaling vatbaar volgend jaar. De organisatie geeft het stokje dan weer door aan een paar andere buurtbewoners.

Marijke Haga.

INFORMATIE GEZOCHT OVER P. BIJVOETS

Met deze oproep begon in ons laatste nummer een artikel van Martin en Nelly Bijvoets afkomstig uit Rotterdam en nazaten van Slotenaar Pé(trus) Bijvoets. Zij vroegen hierin om foto's, anekdotes of andere verhalen. Zij kregen een aantal reacties met verhalen en herinneringen van âld-Sleattemers. Met toestemming van de familie Bijvoets volgt hieronder een compilatie van verschillende brieven, zelfs één met foto's, zodat u als lezer ook enigszins op de hoogte bent hoe dit verder is verlopen en eigenlijk nog steeds niet is afgelopen.

Wartoe een oproepje in de stadsomroeper toe kan leiden.

Voor Nelly en Martin.

Mijn naam is Annie Nijholt-Straatsma geboren in Sloten 23-3 1929 en daar ook opgegroeid.

O, ik kan me Petrus Bijvoets en zijn zus Bette heel goed herinneren. Ze hadden een bruin café en drankverkoop aan de Breedstraat. Het mooiste, als kind, vond ik zijn orgel in de zaak waarbij hij en wij prachtig konden zingen. Kerkliederen of z.g. smartlappen. Petrus, Pé zeiden ze in Sloten, ging ook op pad met breiwool en was (meen ik?) schapenscheerder.

In het voor en najaar, raakte Pé in de war. Wij vonden dat als kinderen geweldig, nooit kwaadaardig hoor! Hij ging midden op straat, of in de kerk staan zingen. Hij dweilde het bolwerk of poetste de dakpannen. Dan beleefde je als kind iets in het anders zo rustige stadje.

Het waren zulke lieve mensen, geweldig.

Zijn zus Bette had ook last van warrige perioden (licht yn 'e holle, zoals men in het Fries zegt) Zijheeft zich vlak bij huis verdronken, wat een verdriet voor ons, ze noemde mij blauwoogje.

Op de foto Pé en de kleinste vrouw is Bette, denk ik. Ze staan voor hun café.

Mijn tante is na Bette's overlijden, nog huishoudster bij Pé geweest, uit haar boek komt de foto.

Dus U bent familie, ik weet niets van meerdere broers of zussen.

Zelf ben ik nu 84 jaar. Dit zijn dus mijn jeugdherinneringen hopelijk hebben jullie er wat aan.

Hartelijke groeten, Annie Nijholt-Straatsma

Geachte heer M.S. Bijvoets.

Betreft; Petrus Bijvoets (In Sloten Pé Bijvoets)

Laat mij eerst mijzelf even bekend maken, Ik ben Ultsje Venema en heb van 1933 tot 1955 in Sloten gewoond. In 1955, na mijn diensttijd, ben ik naar de omstreken van Joure verhuisd en nu woon ik in Joure. In mijn diensttijd heb ik nog een tijdje aan de Westersingel in Rotterdam gewoond in de marechaussee kazerne. Tot mijn pensionering heb ik bij Douwe Egberts gewerkt op de Afdeling Tabak Inkoop en zodoende veel gereisd.

Sloten was heel bijzonder en daar stond het ook wel om bekend. Iedereen werd geaccepteerd zo hij was. Ik bewaar prachtige herinneringen aan Sloten.

Pé Bijvoets was een heel bijzonder man met een hele blijde en ook vrolijke uitstraling.

Ik herinner mij Bijvoets als een man met altijd een vrolijke twinkeling in de ogen. Hij woonde met zijn zuster Bets in een klein café in Sloten. Hij was heel meelevend katholiek en bespeelde ook het orgel in de kerk.

Uiteraard kon hij niet alleen van het café bestaan en had er ook wat handel bij. Verder kon je er terecht met mollen, bunzings en hermelijnen, die hij dan van het vel ontleedde en die op plankjes werden gespijkerd om te drogen. Deze vellen werden door hem verkocht. Ook handelde hij in wol en garen. Hij deed ook in schapenwol

In het voorjaar en de herfst wanneer de bladeren aan de bomen kwamen en wanneer de bomende bladeren lieten vallen, dan was het een heel andere Bijvoets. Dan was hij heel druk en dan deed hij dingen die hij gewoonweg niet zou doen ...

Hij stond bijvoorbeeld bij de bushalte en hield allemaal grote verhalen.

Dan weer kwam hij aan de deur met iets wat hij had gemaakt en dat liet hij je dan proeven. Het is ook gebeurd dat hij zeven in één geschoven hoeden op zijn hoofd had, want *zeven* was volgens hem het getal van de volmaaktheid.

Hij ging eens buiten tussen de mensen op een deken liggen en ging toen vlug opstaan en riep: 'Neem uw beddeken op en wandel.' Dit waren de woorden van Jezus.

In de oorlog belde hij bij iemand aan en vroeg of ze ook breiwol wilde hebben voor het breien van sokken. De bewuste vrouw liet weten dat ze dat wel heel graag wilde nu zei Bijvoets: 'Dan moet u maar uw oude sokken afwinden.'

Als jongens liepen wij van Sloten naar Spannenburg en kwamen Bijvoets met zijn handkar Voorbij. We zeiden allemaal: 'Dag Bijvoets', maar deze

zei niets. In Spannenburg zagen we hem weer. Hij zei toen tegen ons: 'Wat dachten jullie Bijvoets zegt niks?' Maar zo liet hij ons weten, dat hij met zichzelf had afgesproken dat hij van Sloten tot Spannenburg niets zou zeggen en toen zei hij: 'Nu mag ik dus weer praten.'

Als het ijs sterk was kwamen er hele groepen schaatsters uit Lemmer naar Sloten en dan was de pleisterplaats het café van Bijvoets. De Lemsters hielden ook wel van een stevige borrel en dan kwamen ze vanuit een ander café soms naar hem toe. Hij gaf ze dan geen drank maar soms brood om toch nog veilig over het ijs thuis te kunnen komen. Was het dan rond de tijd van Kerstmis dan speelde hij voor die mensen bijvoorbeeld Stille Nacht.

Hij kon ook prachtig zingen en het verhaal gaat, dat hij in genoemde periode herfst voorjaar wel eens op een vluchtheuvel in Amsterdam met de paraplu boven zijn hoofd stond te zingen.

In de herfst mochten de Amsterdammers voor half geld Artis in en Bijvoets kon het Amsterdams goed imiteren en kwam dus ook voor half geld Artis binnen.

Als hij na een dergelijke periode hij weer in orde was, kreeg hij wroeging en ging weer naar Amsterdam om dit weer goed te maken. Zo zijn er heel veel verhalen over het leven van Bijvoets te vertellen.

U zult nu wellicht denken, 'Hoe reageerden de mensen in Sloten?' Nu, heel normaal. Dit was Bijvoets en dit hoorde bij hem en niemand vond dit raar en dit kwam ook dat het een heel nobel, vriendelijk en bovenal goudeerlijk man was. Hij zag er altijd verzorgd uit met een hoed op het hoofd.

Als jonge mensen bij hem naar het café kwamen, vroeg hij: 'Weten je ouders wel dat je hier komt?' Ik woonde met mijn ouders op een kleine boerderij midden in Sloten, dat is nu niet meer voor te stellen. Wij hadden een mollenhond en daar was ik dan vaak mee in de landerijen en als ik dan mollen had, bracht ik die ook bij Bijvoets.

Ik denk dat het een intelligent man was en die er in Sloten ook echt bij hoorde.

Wij spreken nu over dementie, maar er woonde vroeger ook een oud-politieman in Sloten. Deze was bij de politie geweest in Amsterdam. De man liep soms van huis en was dan verdwaald en wij als jongens van acht á negen jaar brachten hem dan aan de hand weer thuis. Zijn vrouw was dan heel blij en zei: 'Mooi jongens!!' Dat was toen heel gewoon.

Wij haalden als jongens ook wel eens een kogelflesje. Dat noemde je knikkertjesbier bij Bijvoets. Het was gazeuse in een flesje, waar je een knikker in moest drukken om er uit te kunnen drinken.

Hier even wat flitsen uit het leven van Bijvoets die bij mij nog leven, daar het een man was die je niet kan vergeten.

Tot mijn spijt heb ik geen foto van het café van Bijvoets terwijl ik honderden oude Ansichtkaarten van Sloten heb, daar ik deze verzamel. Het is niet direct een historisch pand, het oude café aan de Breedstraat, misschien daarom niet.

Ik hoop u hiermee enig inzicht in het leven van Pé (Petrus) Bijvoets te hebben gegeven.

Met een hartelijke groet, Ultsje Venema

Beste Nelly en Martin Bijvoets.

Hierbij kom ik nog even terug op mijn brief over jullie oudoom Pé Bijvoets. Ik ben nog bij mijn zuster geweest om te praten over Bijvoets. Mijn zuster is 88 jaar en ligt in een verzorgingshuis. Met andere woorden lichamelijk kan ze niet veel meer maar geestelijk is er niets aan de hand. Toen ik over Bijvoets begon zei ze meteen: De wol handelaar en schapenscheerder. Zij wist mij ook nog veel vertellen. Zoals jullie weten, was Bijvoets in de war met het komen en gaan van de bladeren.

Mijn zuster vertelde, dat hij dan ook altijd zijn baard liet staan en vaak een rode zakdoek om zijn hals droeg. Hij kwam toen bij mijn moeder aan de deur om zijn baard te laten zien. Ze wist ook nog allemaal rijmpjes die Bijvoets dan vertelde zoals:

'Er was eens een haveloos ventje die vroeg aan zijn moeder een broek, en zij had er geen ééntje en vader was al weken lang zoek. Toen heeft ze haar rok uit getrokken, de enigste die ze bezat en maakte van hoeken en brokken een broek voor haar enigste bezit. Nu konden ze Jantje niet meer plagen nu waren zijn billen niet meer bloot, van ellende en armoe ging moeder nog dood.'

Het lijkt mij, dat het niet helemaal de juiste woorden zijn maar de strekking is duidelijk. Verder was er nog een liedje dat hij heel dramatisch met zuster Bets dan zong.

'Achter aan het stille klooster klopt een arme moeder aan, ligt mijn zoon hier zwaar gewond, zou zo gaarne tot hem gaan Arme moeder sprak de zuster hij is reeds overleden voor zijn vaderland en eer, maar nu is hij inde hemel in de hemel bij de Heer, nu zingt hij mooie liederen tot zijn eer.'

Ik heb nog een broer van 85 jaar in Canada en die wist te vertellen, dat het wel is gebeurd, wanneer hij in Amsterdam met mooi weer met een paraplu op een vluchtheuvel stond, dat hij daar dan wel eens een tijdje opgenomen is geweest. Mijn zuster en broer lieten ook ongevraagd weten, dat het wel een heel bijzondere man was met een geweldig rechtvaardigheidsgevoel.

Met een heel hartelijke groet, Ultsje Venema

Geachte familie Bijvoets.

Naar aanleiding van uw oproep voor informatie over P. Bijvoets, kan ik u enigszins nader informeren. Mijn moeder, mevrouw Trijntje Stilma-Smit, geboren in 1920 te Sloten en thans wonende in Lemmer, kan zich nog vaag Petrus Bijvoets herinneren.

Omdat mijn moeder als bakkersdochter dagelijks door Sloten met bakkersproducten ventte, weet zij zich de woning aan de Breedstraat nog goed te herinneren. Aan de voorkant van de woning stond een groot houten bord met als opschrift Heineken Bier en binnen in woning was een klein bruin café ingericht.

Een grote spiegel bij de bar/tafel werd in de winter gebruikt als notitiebord voor de schaatser uit Lemmer die de oversteek over de meren tussen Sloten en Lemmer hadden gemaakt. De eerste schaatser kreeg van P. Bijvoets een gratis consumptie.

In de rustige tijden verdiende P. Bijvoets zijn kost door met een soort transportfiets met aan de voorkant gemonteerd een houten kistje, allerhande huishoudelijke artikelen te verkopen, zoals naaigaren, knopen, elastiek e.d.

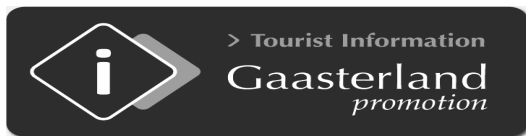
In de herinneringen van mijn moeder komt ook een zekere Susanne voor. Of zij een zuster, vrouw of vriendin geweest is, is haar niet bekend. Petrus Bijvoets werd veel aangesproken als Pé Bijvoets of kortweg Pé. Soms werd hij door de jonge meisjes/vrouwen (waaronder ook mijn moeder) wel geplaagd.

De broer van mijn moeder, Pier Smit (zie De Stadsomroeper no. 2 2013), had meer contact met Pé misschien ook door het café (verkoop rookwaren).

Tot zover de informatie over uw familielid Pé Bijvoets.

Met vriendelijke groet,

Wil Stilma, Balk

**NIEUWS van
bezoekerscentrum Mar en Klif/VVV-agentschap Gaasterland
Promotion**

Begin oktober is er een nieuwe fietsroute gepresenteerd tijdens de landelijke actie: Maand van de Geschiedenis. Het thema van deze maand was: Vorst & Volk. De nieuwe Adel- en notabelroute gaat langs een gedeelte van vorstelijke states en herenhuizen in Gaasterlân. Vanuit Sloten kunt u de route oppakken bij het Van Coehoornbosk in Wijckel, waar voormalig landhuis Meerenstein heeft gestaan.

Na 20 jaar een nieuwe inrichting!

Bezoekerscentrum Mar en Klif bestaat ruim 20 jaar. De tentoonstelling in het bezoekerscentrum is grotendeels ook 20 jaar oud. Om beter aan te kunnen sluiten bij de beleving van het (jonge) publiek, wordt de inrichting deze winter geheel vernieuwd. Er wordt gewerkt aan een hedendaagse presentatie van de ontstaansgeschiedenis van het Nationaal Landschap. Natuurlijk is er aandacht voor de vorming van de stuwwallen in de IJstijd, voor de inlinking van het veen en aanleg van de hemdiken in de Middeleeuwen. Maar ook onderwerpen als de bos- en

landbouw en de opkomst van het toerisme komen aan bod. Ook komt er ruimschoots aandacht voor de bijzondere natuur in de regio. Het bezoekerscentrum laat straks zien hoe Zuidwest Fryslân er boven, maar ook onder de grond uitziet. Insteek is dat het centrum zich richt op drie generaties: kinderen, ouders en de pakes en beppes.

Met de nieuwe inrichting gaan we met onze tijd mee en laten we het Nationaal Landschap op een veel speelsere manier aan ons publiek zien. Voor kinderen is er straks veel meer te doen en te ontdekken, waardoor ze spelenderwijs van alles leren over ons Nationaal Landschap. Maar 'doen' is niet alleen voor kinderen leuk. Ook volwassenen vinden dat leuk. Voor hen zorgen we natuurlijk ook voor achtergrondinformatie over de geschiedenis van het Nationaal Landschap en over de natuur.

Openingstijden

Wegens de verbouw is het bezoekerscentrum en het in het gebouw gehuisveste VVV Gaasterland Promotion deze winter fysiek gesloten.

Het publiek kan wel telefonisch, via email en andere digitale kanalen informatie verkrijgen.

Voor het kopen van VVV bonnen of overige materialen kan men de gehele winter bij het VVV-agentschap in Balk terecht (bij Watersportwinkel Harcos, Van Swinderenstraat 42) Ook is de webshop op de site www.gaasterlandpromotion.nl de gehele winter alle dagen 24 uren per dag GEOPEND.

De planning is dat het bezoekerscentrum en het VVV in Oudemirdum in april – met een frisse inrichting – weer open gaat.

In de praktijk blijkt dat vooral deze winter Oudemirdum en Sloten iets gemeen met elkaar hebben.

Het stichtingsbestuur, onder leiding van voorzitter en inwoner Henk Brouwer heeft in de laatste week van oktober de verbouw gegund aan Aannemers- en onderhoudsbedrijf Jan Oenema.

Bestuur en personeel hopen dat ons prachtige gebied weer vele wintergasten mag verwelkomen, want we zijn nog steeds in afwachting van de 16^e Elfstedentocht op de schaats.....

Klaartje Lubach

De Brink 4

8567 JD OUDEMIRDUM

Email: info@gaasterlandpromotion.nl

Site: www.gaasterlandpromotion.nl of
www.marenklif.nl

Volg ons op twitter

[www.twitter.com/gaasterlandtip](https://twitter.com/gaasterlandtip)

JAARWISSELING 2013-2014

DE FRIESE MEREN

Net als vorig jaar willen we oudejaarsavond en de jaarwisseling goed laten verlopen. Immers, het moet een feest zijn voor iedereen. De gemeente Gaasterlân-Sleat heeft samen met alle besturen van de Dorps- en Plaatselijke Belangen in de gemeente, de jaarwisseling van vorig jaar geëvalueerd. Voor de komende jaarwisseling zijn de volgende afspraken gemaakt.

Vuurwerk afsteken mag van 31 december 10.00 uur tot 1 januari 2.00 uur. Hierbij natuurlijk rekening houden met ouderen en andere buurtbewoners, maar zeker ook met huisdieren. En: het opruimen van het vuurwerk ging vorig jaar prima, graag ook nu weer na afloop eigen vuurwerkrommel opruimen. Dit scheelt de gemeenschap veel kosten.

Carbidschieten mag onder voorwaarden: er mag met carbid geschoten worden binnen de gemeente, op dezelfde tijdstippen dat er ook vuurwerk mag worden afgestoken: van 31 december 10.00 uur tot 1 januari 02.00 uur. Carbidschieten mag alleen buiten de bebouwde kom en met nadrukkelijke toestemming van de grondeigenaar waar het carbidschieten zich afspeelt.

Kalken wordt niet gedoogd. Het is een vernieling en wordt door de politie dan ook als overtreding gezien, met het bijbehorende handhavingstraject.

Vreugdevuren in tonnen zijn toegestaan: tonnen met daaronder een zandbed, om schade aan groen of bestrating te voorkomen. Het brandmateriaal moet schoon hout of open haardhout zijn. Voor een vreugdevuur in tonnen is geen vergunning noodzakelijk. Wel moeten de restanten worden opgeruimd en afgevoerd.

Voor brandbulten of andere vreugdevuren zonder tonnen wordt geen toestemming gegeven. Ze zijn illegaal en worden beschouwd als een overtreding. Vaak veroorzaken brandbulten schade aan het wegdek of aan groenvoorziening. Ook veroorzaken branden vaak overlast bij omwonenden en ergernis als de restanten blijven liggen. Omwonenden zijn vaak ook angstig als in de nabijheid van hun woning brandbulten ontstoken worden. Dit kan niet de bedoeling zijn.

Het hinderen van **hulpverleners** (politie, brandweer, ambulance, gemeente) wordt door het Openbaar Ministerie zwaar gestraft.

Schade en incidenten melden. Tot slot is het van belang dat u aangifte/melding doet van kwalijke incidenten rond de jaarwisseling. Alleen door actief meldingsgedrag door ons allen richting brandweer en politie, kunnen er maatregelen genomen worden richting daders en draait de gemeenschap er niet voor op. Schade en vernielingen kunt u

anoniem melden op telefoonnummer 0800-7000. Bij ernstige incidenten uiteraard eerst 112 bellen.

Voor vragen kunt u contact opnemen met Arnold Otten. Hij is bereikbaar via 140514 of a.otten@defriesemer.nl

Win € 500,00 voor uw activiteit!

Vaak zijn er diverse initiatieven rondom de jaarwisseling voor en door inwoners. Leuke, ludieke initiatieven zodat er rond de jaarwisseling iets te doen is, waarmee we voorkomen dat mensen doelloos op straat blijven rondhangen. Laat het ons weten! Ideeën die samen met of onder verantwoording van de lokale vereniging van Plaatselijk Belang worden georganiseerd, maken kans op een bijdrage van de gemeente van € 500. De afgelopen jaren hebben Elahuizen en Wijckel al de prijs gewonnen. Het is nu aan andere dorpen en stad om de vorige winnaars uit te dagen en te overtroeven. Het college beoordeelt wie de winnaar is.

Binnenzetten afvalcontainers

Tot slot willen we iedereen adviseren om rond de jaarwisseling de afvalcontainers en andere losse voorwerpen als brievenbussen, speelattributen etc. tijdig binnen te zetten, dit om mogelijke vermissing en schade te voorkomen.

Zoals ook al op de afvalkalender staat vermeld behoren de containers bij de woning en is de eigenaar bij vermissing of schade aansprakelijk.

SERVICEPAGINA MIDDENSTAND

Tip voor de onze lezers: bewaar deze Stadsomroeper als u op de hoogte wilt blijven van de openingstijden enz. van onze middenstand. Want de servicepagina wordt voortaan 1x per jaar geplaatst. Wijzigingen worden tussentijds wel geplaatst. Wilt u ook een plekje in deze rubriek? Stuur dan uw gegevens naar info@destadsomroeper.nl

Dagwinkel Sloten, Koestraat 20, Sloten. Tel:0514-531969

vers@dagwinkelsloten.nl www.dagwinkelsloten.nl

Openingstijden zomer: Ma t/m vrijdag: 8.00 tot 18.00 uur, zaterdag:

8.00 tot 17.00 uur, tijdens de bouwvak zondag: 8.00 tot 11.00 uur

Openingstijden winter: Maandag t/m donderdag van 8.30 tot 12.30 en 15.30 tot 18.30 uur

Vrijdag van 8.30 tot 18.30 uur. Zaterdag van 8.30 tot 17.00 uur.

Tijdens de gesloten uren 's middags, telefonisch bereikbaar op tel.nr. 06-22970581

Galerie Gravin, Koestraat 45, Sloten. Tel: 0514-531568
galeriegravin@gmail.com www.galeriegravin.etsy.com
Openingstijden zomer/winter: open bij aanwezigheid en op afspraak

Wijn&olie, Dubbelstraat 121, Sloten. Tel: 0514-531872
info@wijnenolie.nl www.wijnenolie.nl
Openingstijden zomer: ma t/m vrij: 10.00 tot 18.30 uur, za: 10.00 tot 18.00 uur
Openingstijden winter: do, vrij, za: 10.00 tot 18.00 (oktober t/m eind februari, met uitzonderingen van vakanties en proeverijen)
Tijdens de herfst-, kerst- en voorjaarsvakantie 6 dagen per week geopend van 10.00 tot (zie zomertijden)

Tsiishûs Wytske, Midstraat 42, 8501 AR Joure. Tel. 0513-419500
info@tsiishuswytske.nl www.tsiishuswytske.nl
Online verkoop: www.kaaspakket.com Kookworkshops:
www.frieslandkookt.nl
De Friese Boerenkaas van Tsiishûs Wytske is verkrijgbaar bij de Dagwinkel Sloten.
Te herkennen aan de sticker met het logo van Tsiishûs Wytske.
Openingstijden Dagwinkel: zie www.dagwinkelsloten.nl

KadoShop De Dream, Heerenwal 57, Sloten. Tel: 0514-531393
kadoshoppedream@hotmail.nl www.kadoshoppedream.nl
Openingstijden zomermaanden: maandag t/m zaterdag van 09:00 t/m 17:00 uur.
In de winterperiode kunt u altijd aan- of opbellen voor een cadeau, cadeaupakket, kaart, kopie etc. U bent van harte welkom.

Slagerij van Dijk, Van Swinderenstraat 26, Balk. Tel: 0514-602178
info@dijkbalk.keurslager.nl www.dijkbalk.keurslager.nl
Openingstijden: ma t/m do van 8.00 tot 18.00 uur, vrij van 8.00 tot 21.00 uur,
za van 8.00 tot 16.30 uur.

Restaurant Taveerne 't Bolwerk, Voorstreek 116-117, Sloten. Tel: 0514-531405
info@restauranthetbolwerk.nl www.restauranthetbolwerk.nl
twitter: @bolwerksloten
Openingstijden zomer: iedere dag vanaf 10.00 u.
Openingstijden winter: wo t/m vrij vanaf 17.00 u. Za en zo vanaf 11 u.

Brasserie De Mallemok Baanweg 96, Sloten. Tel: 0514-531300
info@mallemok.nl www.mallemok.nl twitter: @mallemok

Openingstijden: maandag – gesloten, geopend van dinsdag tot en met zondag

Keuken geopend van 12.00 - 21.00 uur

In de zomer elke dag geopend vanaf 10.00, keuken van 12.00 - 21.00 uur

Restaurant De Zeven Wouden, Voorstreek 120, Sloten. Tel: 0514-531270 info@dezevenwouden.com www.dezevenwouden.com

twitter [@dezevenwouden](https://twitter.com/dezevenwouden) facebook.com/Restaurant de zeven wouden

Openingstijden winter: Maandag 10.00 uur tot 23.00 uur

Dinsdag en woensdag gesloten. Donderdag t/m zondag 10.00 uur tot 23.00 uur

De keuken is open van 12.00 uur tot 22.00. En natuurlijk wanneer er geschaapt wordt. Vanaf half april volledig (7 dagen) open.

Proeflokaal De Stadswaagh, Dubbelstraat 214, Sloten. Tel: 0514-531666 Rienstrag@hotmail.com

Openingstijden zomer: gehele week vanaf 11.30 u.

Openingstijden winter: do, vrij, za vanaf 17.00 u. en zo vanaf 12.30 u.

Cafetaria By de Brêge 'Vis & Snacks', Haverkamp 6, Sloten.

Tel: 06 21463501 / 06 11321008

Openingstijden zomer: ± 11:00 uur tot ± 19:00 uur

Openingstijden winter: ±half oktober gesloten, begin april weer geopend.

Vakantie: 1e donderdag, vrijdag en zaterdag van september gesloten, zondags weer geopend.

Groencentrum Roffel, J.Hornstraweg 18, 8563 AJ Wijckel. Tel: 0514-603575

groencentrum-roffel@live.nl

Openingstijden: maandag 13.00 tot 18.00, dinsdag t/m vrijdag 09.00 tot 12.00 u. en 13.00 tot 18.00 u., vrijdag koopavond 19.00 tot 21.00 u.

Zaterdag 09.00 tot 12.00 u. en 13.00 tot 16.30 u.

Jannie's Schoonmaak Service, Ruurd Altastraat 3, Sloten.

Tel: 0415-593937 of 06 10175487

Voor alle voorkomende schoonmaakwerkzaamheden bij bv. bedrijven, kantoren, scholen, recreatiewoningen, of bij particulieren.

janniesschoonmaakservice@gmail.com

Pavliná's Oogpunt, Haverkamp 3, Sloten, Tel: 06 28332275

Voor brillen, contactlenzen en advies op maat. U bent van harte welkom op afspraak

pavlinasoogpunt@gmail.com

Fiets kapot? Ed Dijkkamp, Menno van Coehoornstraat 35, Sloten.

Tel:06 31502858

Reparaties van alle merken en soorten

Astrid Hoving, Maakt tekeningen van mensen en dieren. Tevens Bach bloesemtherapeute voor dieren. Ruurd Altastraat 4, Sloten. Tel: 0514-531544, 06 13950924 www.diernatuur.nl

"Thúskapster Djoeke" Spanjaardsdijk 16, 8556 AJ Sloten, 06 53361780.

Op afspraak zowel overdag als 's avonds bij de cliënt aan huis

Tandartsenpraktijk Sloten, Bolwerk Z.Z. 78, Sloten. Tel: 0514-531555
info@tandartssloten.nl www.tandartssloten.nl

Openingstijden: maandag t/m donderdag 8:00 tot 16:30 uur.

Afspraken voor controle of mondhygiënist kunt u maken op

www.tandartssloten.nl/afspraak

Nieuwe patiënten kunnen zich zowel telefonisch als via de website aanmelden. U bent van harte welkom!

Klussenbedrijf MARCO HAGA, Breedstraat 139, Sloten. Tel: 06 10189589

bgg. Tel. 0514-531582, nieuwbouw onderhoud restauratie

m.haga@planet.nl

ZEILMAKERIJ MARE, Wyckelerweg 171a, Sloten. Tel. 06 20223454
www.zeilmakerijmare.nl info@zeilmakerijmare.nl

Openingstijden: maandag t/m vrijdag: 8.00 tot 16.45 uur

Zaterdag: 9.00 tot 11.45 uur. In de wintermaanden zaterdags gesloten.

Voor al uw buiskappen, boottenten, afdekkleden, dektenten en reparaties.

Brocante en Antiek Sloten, Koestraat 44, Sloten. Tel: 0514-602909

Openingstijden binnen seizoen: Do en Vr: 13:30-18:00 uur. Za 12:00-18:00 uur

Buiten seizoen (1-11/1-4) alleen op za open en op afspraak.

Nagelstudio "Nails 4 You" Astrid Wijnia, Menno van Coehoornstraat 30, tel: 0514-531960

nagelstudionails4you@gmail.com Behandeling alleen op afspraak. Ook 's avonds.

Schoonheidssalon Parel, Wijckelerweg 173a, Sloten, tel:0514-531630
g.schotanus@planet.nl

Gezichtsbehandelingen, anti rimpelbehandelingen, harsen, verven, epilieren, massages (hotstone, klassiek, bindweefsel) bruidsmake-up. Behandelingen volgens afspraak.

Bouwsté Bouw- en Timmerbedrijf - Johan Stegenga,
Burg. G.H. Mulierstraat 45, 8556 AE Sloten. Tel: 06 43213162
bgg: 0514 572323 bouwstesloten@kpnmail.nl

Handwerkhofje, Dubbelstraat 136, Sloten. Tel: 06-53944254
Openingstijden: dinsdag van 10.00-12.00 uur en 13.15-15.30
uur woensdag: 9.30-12.00 uur, donderdag 9.30 -12.00 uur en 13.15-
15.30 uur, vrijdag 10.00-12.00 uur en 13.15-16.30 uur, zaterdag 9.30-
12.00 uur en 13.15-15.00 uur
handwerkhofje@gmail.com, website: www.handwerkhofje.nl

Creative Elements, Jesse Hendriks, Menno van Coehoornstraat 6, 8556
AH Sloten.

Tel: +31 (0) 613527565.

jhendriks@creative-elements.nl, website: [http://www.creative-
elements.nl](http://www.creative-elements.nl)

Creative Elements. Meer dan alleen een website!

Bouwen en ontwerpen van websites, meer uit je huidige website halen
en we bieden hosting aan.

Timmer en Onderhoudsbedrijf Sloten - Jort van den Berg,
Stadsschans 224 8556 XJ Sloten. Tel: 06 10382656
jort.vandenberg@home.nl. Voor al uw timmerwerk, onderhoud en
schilderwerk.

Camping de Jerden, Lytse Jerden 1, 8556 XC Sloten. Tel: 0514-531389
www.campingdejerden.nl ***

De camping is vanaf 15 maart tot 1 november geopend. De receptie is
vanaf half april tot half oktober van maandag t/m zaterdag geopend van
9.00 uur tot 12.30 uur en van 13.30 uur tot 17.30 uur. Zondag van
10.30 uur tot 16.30 uur.

In het hoogseizoen, half juli t/m half augustus, is de receptie ook
geopend van 19.00 uur tot 20.30 uur behalve op zondag.

Kledingreparaties en verstelwerk - Jeannet de Groote, Schoolstraat
137, 8556 XL Sloten. Tel: 0514-531356

Willem Aukema, Voorstreek 114, Sloten. Tel: 0514-531586
willemaukema@gmail.com www.willemaukema.nl
Piano en keyboardles